

Seznam písní

- 1. Signální
- Abeceda
- Amazonka
- Anděl
- Až zejtra
- Balada o Sedmi statečných
- Barbarské pobřeží
- Batalion
- Bedna od whisky
- Bilbova ukolébavka
- Bláznova ukolébavka
- Blízko Little Big Hornu
- Bonsoir mademoiselle Paris
- Buchet je spousta
- Buráky
- Burlaci
- Carpe Diem
- Cesta zbrojnošů
- Čarodějnice z Amesbury
- Červená řeka
- Čmelák
- Dál, dál, dál
- Darmoděj
- Dávno
- Defilé u moře
- Dej mi víc své lásky
- Divoký horský tymián
- Dokud se zpívá
- Don Diego
- Drobná paralela
- Dudy z Edinburghu

- Hercegovina
- Hlavně, že jsme na vzduchu
- Hlídač krav
- Ho, Ho, Watanay
- Holky z naší školky
- Holubí dům
- Hrobař
- Hruška
- Hudsonské šífy
- Hvězda na vrbě
- Hvězdář
- Hymna trpaslíků
- Cherokee Bill
- Jackova píseň (Strýček Jack)
- Jak se narodí den
- Jarní tání
- Jasná zpráva
- Jdem zpátky do lesů
- Jdou po mně jdou
- Jedeme za sluncem
- Jednou mi fotr povídá
- Jmelí
- Jó, třešně zrály
- Jožin z bažin
- Kde je moje máma
- Kdo ví, co bude pak
- Když mě brali za vojáka
- Když náš táta hrál
- Kláda
- Kluziště (Tři bílé vrány)

Seznam písní

- Mám jizvu na rtu
- Marie
- Medvědi nevědí
- Mezi horami
- Mississippi
- Mlýny
- Montgomery
- Morituri te salutant
- Nad stádem koní
- Na kameni kámen
- Na rozloučenou (Na časy blýská se)
- Nashville
- Nikam nespěchám
- No to se ví
- Omnia vincit amor
- Oregon (Touha žít)
- Osmý den
- Otevřená zlomenina srdečního svalu
- Outsider waltz
- Píseň Hraboše
- Podvod
- Poraněný koleno
- Pošťák
- Pověste ho vejš
- Pramen zdraví z Posázaví
- Proklínám
- Přítel
- Půlnoční rej
- Rána v trávě
- Rosa na kolejích
- Rovnou, tady rovnou

- Slavíci z Madridu
- Slepička
- Snadné je žít
- Stánky
- Statistika
- Strom
- Svatá Kordula
- Světlo
- Svítání
- Širý proud
- Tabáček
- Tereza (Osamělý město)
- Tisíc mil
- Toulavej
- Toulavý boty
- Trh ve Scarborough
- Tři kříže
- Tulácký ráno
- Už to nenapravím
- Valčíček
- Variace na Renesační téma
- V Bufetu (Trpaslík Ondřej)
- · Veď mě dál, cesto má
- Veličenstvo Kat
- Velrybářská výprava
- Vítr to ví
- Všichni jsou už v Mexiku
- Zafúkané
- Zachraňte koně
- Zelené pláně
- Zítra ráno v pět
- Zlatěnka

1. Signální

Chinaski

Emi G C Emi

1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,
G C Emi

právem se mi budeš tiše smát.

Jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost, když za všechno si můžu vlastně sám.

Ami C

G

R: Za spoustu dní, možná za spoustu let,

až se mi rozední, budu ti vyprávět, na první signální, jak jsem obletěl svět, jak tě to omámí a nepustí zpět.

F B Dmi

Jaký si to uděláš - takový to máš, Jaký si to uděláš - takový to máš,

2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott, budu zpívat vampam - tydapam. Všechna sláva, polní tráva, ale peníz přijde vhod, jak jsem si to udělal, tak to mám.

R: (2x)

Ami C G D

Na na na naaa na na

F B Dmi

Jaký si to uděláš - takový to máš, Jaký si to uděláš - takový to máš,

Abeceda

C E Bob Frídl

- 2. A je alej třešní z jara, alej bílá jako pára, B jsou barvy zahrad v září, i tu kytku čeká stáří.
- 3. C jsou cesty tam a zpátky, někdy dlouhý jindy krátký, D je domov někde v koutě, tam kde končej všechny poutě.
- 4. E je Eva první žena, pro hřích z ráje vyhoštěná, F je faleš, sestra zrady, k té se raděj otoč zády.
- 5. G jsou gesta, němá slova, za která se všechno schová, H jsou hvězdy, co se třpytí, barvy slunce, noční kvítí.
- 6. CH je chléb náš z žitných lánů, skáva chudých, skýva pánů,
 - I inkoust z první řádky, co jsi čmáral do pohádky.
- 7. J je jizva v duši skrytá, jizvy život nepočítá, K je kámen nezestárne, jenom člověk má to marné.
- 8. L je láska slabé chrání, za peníze není k mání, M je matka, má nás ráda, i kdýž pláče i když strádá.
- 9. N je nouze přepych střídá, často po ní chodí bída, O je omyl, to se stává, čekáš pád a přijde sláva.
- 10. P pravda, maják v bouřích, oči nikdy nezahmouří, R je radost, malý ptáče, co si jen tak žitím skáče.
- 11. S je smutek kreslí vrásky, někdy bejvá z velký lásky, T je touha, voda živá, její pramen v každém zpívá.
- 12. U je úžas dětských očí, nad tím, že se Země točí, V je hořká vůně hlíny, každý musí, mezi stíny.
- 13. Z je zemřít a tak tedy, Z je konec abecedy,

Amazonka

G Hop Trop

1. Byly krásný naše plány,

Hmi Bmi Ami

byla jsi můj celej svět,
(C) G

čas je vzal a nechal rány,

Ami D

starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká, už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

G

R: Nebe modrý zrcadlí se

E7 Ami

v řece, která všechno ví,

stejnou barvou jako měly

Ami D tvoje oči džínový.

- 3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl, "Amazonka" říkávali, a já hrdě přisvědčil.
- 4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.

R:

- 5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela, vadil možná trampskej šátek, nosit dáls ho nechtěla.
- R: Teď jsi víla z paneláku,

Anděl

Karel Kryl

G7

 Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla, přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla, díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,

tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C Ami C G7

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

C Ami C G7

aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

C Ami G7 C Ami G7 C

co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky, debatujíce o Bohu a hraní na vojáky, do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat, to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

C

Ami

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice, já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice, a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi, však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Až zejtra

Emi

D

toho pána nikdo nikdy spěchat neviděl.

Jednou přišel do práce a nejdříve si sed,
A7 D

pak mávl rukou a jen klidně řek:

Emi

R: Až zejtra, až zejtra,

A7

D

vždyť zejtra je taky času dost.

Až zejtra, až zejtra,

A7

D

to říkal, až umřel na lenost.

- 2. Jednou prasko potrubí a voda studená, sahala celé rodině do výše kolena. Manželka se zlobila: Jdi k opraváři hned! On mávl rukou a jen klidně řek:
- 3. Jednou špačka od cigaret odhodil na zem, tu hořící koberec zel smutným výrazem. Manželka se zlobila: Jdi pro hasiče hned! On mávl rukou a jen klidně řek:
- 4. Jednou doběh na nádraží červenej jak rak, a ptal se pana průvodčího, kdy mu jede vlak. To jste lidi neviděli, jakej dostal vztek, Když průvodčí mu na otázku řek:

Balada o sedmi statečných

Mustangové

1. Kam se zatoulaly, kde ty doby jsou,

C

G

naše holahou, když znělo savanou,

C C7 F Fmi
i ta nejchladnější mučačita zjihla jako sníh,
C F C

když se objevilo sedm statečných.

- 2. Naše kavalkáda strachu nezná víc, jako tornádo se hnala boji vstříc, i těm nejslavnějším pistolníkům náhle přešel smích, když se objevilo sedm statečných.
- 3. Mezi věrnými se nikdo nenašel, kdo by slabšímu svou pomoc odepřel, kolik vzrušení jsem prožíval v těch dobách horečných, byl jsem nejmladší ze sedmi statečných.
- 4. Tak jsme zahnali jak mračna moskytů, v poušti Estakádo tlupy banditů, naše prokletí se naplnilo v horách sopečných, tam je Waterloo mých druhů statečných.
- 5. Život dobrodruha sláva jepičí, jeho dobrý skutky šakal ukřičí, ani stopa po nich nezůstane v srdcích nevděčných, takový je osud sedmi statečných.
- 6. Kam se zatoulaly, kde ty doby jsou, naše holahou, když znělo savanou, všechny vzpomínky se rozplynuly jako zjara sníh, zbyl jsem jediný ze sedmi statečných.

Barbarské pobřeží

Ami G Ami Asonance

Dvacet stupňů levobok a držte jižní směr!,

C G F E

Máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,

Ami G Ami Emi

snad uvidíme Afriku už zítra navečer

F Emi Ami Náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Vidím loď, velkou loď!, křičí hlídka z ráhnoví, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží, když galéra se na obzoru v dálce objeví, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Jsi pirát, jsi lupič, nebo válečná loď snad? máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží, žádnou vlajku nemáš, jak tě máme uvítat?, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

To ne, piráti nejsme, my jsme loď obchodní, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží, do Liverpoolu plujeme už pětadvacet dní, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Tak spustili jsme člun, on ve vlnách už je, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží, vemte naší poštu domů do rodné Anglie!, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Však náhle vzduchem zahřměly dvě salvy z jejich děl, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží, a černý prapor pirátů na stěžeň vyletěl, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Jejich útok byl tak rychlý, že všechny překvapil, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží, ale pak náš výstřel z děla jim stěžen ustřelil, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Slitování mějte! ty krysy křičely, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,

Batalion Spirituál kvintet Ami C Ami C Ami *: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro-hý-ří, С Ami víno máš a chvilku spánku, díky, díky, ver-bí-ři. C G Ami AmiEmi 1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává, Ami G AmiEmiAmi ostruhami do slabin koně po-há-ní. Ami C G Ami Emi Tam na straně polední, čekají ženy, zlaťáky a slá-va,

G AmiEmi Ami

Ami C G Ami

do výstřelů z karabin zvon už vy-zvá-ní.

Ami

- R: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,

 C G AmiEmiAmi

 zítra do Burgund batalion za-mí-ří.

 Ami C G Ami

 Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,

 C G Ami Emi Ami

 díky, díky vám královští ver-bí-ři.
- 2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí, na polštáři z kopretin budou věčně spát. Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti, za královský hermelín padne každý rád.

Bedna od whisky

Miki Ryvola

Α

Ami Ami 1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky, C Ami E Ami stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky, Ami E stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč, Ami Ami E. **A** 2x tu kravatu, co nosím, mi navlékl soudce Lynč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,

D
E
A

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká

D
E
A

do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,

D
E
A

tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý, postavil bych malej dům na louce ukrytý, postavil bych malej dům a z okna koukal ven a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

R:

Α

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát, nemusel jsi dneska na týhle bedně stát, mohl jsi někde v suchu tu svoji whisky pít, nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,

Bilbova ukolébavka

1. Plameny v krbu šlehají, pod střechou lůžka čekají, D G

nás ještě nohy, nebolí,

snad strom anebo kameny, jež máme poznat právě my,

kdo ví, co skrývá okolí.

Em7maj

List a tráva, strom a květ, nehleď zpět, tak nehleď zpět!

> D7 Α

Kopec rybník pod nebem, dále jdem, dále jdem.

- 2. Za rohem třeba připravená je zlatá brána otevřená, a třebaže ji minem ještě dneska,
 - a půjdem skrytou pěšinou za sluncem nebo za lunou a zítra nás k ní jistě svede stezka.
- Jabloň, trnka, líska, hloh ty drž krok tak ty drž krok!

Písek, kámen, tůň a hráz - zdravím vás, zdravím vás.

3. Dům za mnou, svět přede mnou, mnohé cesty po něm jdou,

než tma padne večer do tváří,

pak za mnou svět, dům přede mnou, poutníci doma ulehnou,

než se hvězdy s nocí rozzáří.

Mlha, soumrak, oblaka - neláká, už neláká!

Oheň, lampa, chléb, mám hlad, a pak spát! A pak spát!

Bláznova ukolébavka

Pavel Dydovič

D

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,

kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,

Α

já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,

D

zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,

a můžeš hřát, ty mě můžeš hřát,

G

G

vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát, D

jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou, zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou, proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám, když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Blízko Little Big hornu

Greenhorns

Ami

- 1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem, **Dmi**
 - tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
 Ami Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin, $\bf Ami$

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A E7

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen, ${\bf A}$ pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem, ${\bf A7} \qquad \qquad {\bf D}$

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná, ${\bf E7} \hspace{1.5cm} {\bf A} \hspace{1.5cm} {\bf Ami}$

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií táhne generál Custer s sedmou kavalerií, marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej, jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín, padají jezdci z koní, výstřely z karabin, límce modrejch kabátů barví krev červená, kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R:

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,

Bonsoir, mademoiselle Paris

Olympic

Ami E7

Ami E7 Ami

mám víc než krupiér

F G C Dmi E7 Ami
R: Láska je úděl tvůj, pánbůh tě opatruj,
F G Ami
bonsoir, mademoiselle Paris,
F G Ami
bonsoir, mademoiselle Paris,

2. Znám bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-Claire, vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka "car je t'aime, oh, mon cher".

R:

3. La - la - la ...

Buchet je spousta

Jiří Skorpik & Lou Fananek Hagen

1. Z pekárny světa kraj za láskou svou,
C F Ami G

nejednu překonal jsem vůli zlou \mathbf{Dmi} \mathbf{G}

a moje princezna

C

Emi Ami ta jistě rozezná,

2. A v jeho blízkosti se náhle zdá, že létat v oblacích se málem dá, dát ruku na ruku netřeba záruku jeho se přece nelze vůbec bát.

C F G

R: Oslava veliká ať už se chystá,

Emi Ami Dmi G

buchet je spousta, lahodná sousta,

C F G

ať naše láska je vždy stejně čistá

F G C

a pevná jako brány trám,

- 3. Hezká jak obrázek a zábavná a pýchu princezen tak málo zná, vyrostla v dostatku jak holka ze statku umí za práci brát.
- 4. Konečně kluk, co o mě zájem má, přitažlivost je jistě vzájemná

Buráky

Michal Tučný C

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
A D

a v polích místo bavlny teď rostou bodláky.

Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,

D G

jak válejí se líně a louskaj buráky.

C G

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,

A D

je lepší doma sedět a louskat buráky,

G C G

hej hou, hej hou, nač chodit do války,

D G

je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník je v sedle, volá: "Yankeeové jdou!", ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou, plukovník se otočí a koukne do dálky, tam jeho slavná armáda teď louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít, svý milenky a ženy pak půjdem políbit, Až se zeptaj':"Hrdino, cos dělal za války?" "Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Burlaci

Emi Kabát

1. Konopný lana, tak ty už něco vydrží,

Emi

zkaženej dech a čtyry deci pod kůží,

Hmi

nebe rudý, břízy brzo pokvetou

C

a chlapi z nudy, baví se ruskou ruletou.

2. Otroci řeky, prach a špína tvrdá zem, jediná výhra je tanec smrti s medvědem, a tak si žijou ze dne na den tisíc let. Burlaci pijou, jak bylo by to naposled. Když svoje lodě proti proudu táhnou, navzdory všem kamenům, proč jenom touhy po čase vadnou?

G

Otoč se a podívej…

D Emi

R: Nebe je temný a mnohem níž,

C G

jen vlků dávnej chorál z hor,
a já tu marně hledám skrýš,
když cesta rovná se nám ztrácí,
lidi jsou andělé a nebo draci
a každej dobrej skutek sílu vrací,
no tak jen otoč se a podívej,

F

na lodě za tebou.

3. Není to lehký ve světě lží a polopravd, na břehu řeky harmonika začla hrát a toho léta vítr stopy zahladil,

Carpe Diem

Ami Dm7 Vlasta RedI

1. Nadešel asi poslední den,

G Emi

podívej celá planeta blázní

Ami Dm7

a já neuroním ani slzu pro ni,

G

jenom zamknu dům.

Půjdu po kolejích až na konečnou, hle jak mám krok vojensky rázný a nezastavím ani na červenou, natruc předpisům.

Ami G

R: Tak tady mě máš,

Ami G C

dnes můžeš říkat klidně co chceš,

Em7 Dm7 C G

zbylo tak málo vět,
Ami G

tak málo slov co nelžou.

2. Už si nebudeme hrát na román, setři růž nikdo nás nenatáčí, je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví.

Ať všechny hospody dnes doženou plán, ať svět z posledního pije a tančí. Já nebudu pít nechám naplno znít v hlavě všechno co mám.

Cesta Zbrojnošů

Josef Hrubý

D Hmi Emi A G

D

Krůpěj ranní rosy, voní svítáním,
 D Hmi Emi A G A
 zbrojnoši už nosí, sedla ke koním.

D Hmi

R: Chcem jít dál, chcem jít dál,

Emi A G D A

tam kde čeká král na družinu svou,

D Hmi

Chcem jít dál, chcem jít dál,

Emi A G A

kdo z nás by se bál, buďme si oporou.

 Rány máme z bitev, nepřátelé bdí, nedbejme těch jizev, tím nás nezlomí.

R:

3. Na tý cestě najdem, jeden druhého, ve svět štěstí vejdem, k branám krále, samého.

R:

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

Ami G Ami

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
C G Ami
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
C G Ami Emi
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
F Emi F G Ami
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.

- 2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil a pověrčivý lid se na pastora obrátil, že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí, a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
- 3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali, a když ji vedli městem, všichni kolem volali: "Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš, teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
- 4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění, ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou, sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
- 5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná, v noci se v černou kočku mění dívka líbezná, je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění, a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
- 6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy, pak z tribunálu povstal starý soudce vážený: "Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

Červená řeka

americká lidová

С

D7

G

- 1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí н7 **E**7 a kde ční červený kamení, D D7 žije ten, co mi jen srdce ničí, D **A**7 D koho já ráda mám k zbláznění.
- 2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí, já ho znám, srdce má děravý, ale já ho chci mít, mně se líbí, bez něj žít už mě dál nebaví.
- 3. Často k nám jezdívá s kytkou růží, nejhezčí z kovbojů v okolí, vestu má ušitou z hadích kůží, bitej pás, na něm pár pistolí.
- 4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří, kdy mu prý už to svý srdce dám, ale já odpovím, že čas maří, srdce blíž Červený řeky mám.
- 5. Když je tma a jdu spát, noc je černá, hlavu mám bolavou závratí, ale já přesto dál budu věrná, dokud sám se zas k nám nevrátí.

Čmelák

Divokej Bill С

1. Žiju si jako v pohádce, když nechci nejdu do práce F venku se pasou ovce, dělá si každá co chce. GF C Pošeptáš mi co Tě láká a to je pro čmeláka

F

co broukal si v klidu svůj part, najednou malá louka a start.

2. Tak žijem jako v pohádce když nechcem nejdem do práce,

a to nechcem nikdy, venku se pasou krávy. Šeptáš co Tě láká, to je pro čmeláka, co broukal v klidu svůj part malá louka a

C G F C

F

R: Start, pro všechny první třídu.....

G

G F С Ami

Start, pro všechny první třídu....

Ať se propadnu jestli, nemám pravdu tak dám fant,

F

G

C Ami

C Ami F G C Ami F

slunce Ti pihy na tváře kreslí a co já? Já nic, já muzikant.

3. Poslední dobou v lese, nikdo neví kde jsme, venku se pasou kozy, dělá si taky každá co chce. Pošeptáš mi co Tě láká, a to je pro čmeláka, co broukal si v klidu svůj part, najednou malá louka

Dál, dál, dál

C Emi F G Pacifik

- 1. Za horama zlato hoří v žilách Černejch skal,
 C Emi F G
 horečkou tě nohy povedou,
 C Emi F G
 nepřemejšlej, chvilku zato ruksak rychle sbal,
 F D7 G
 zanech doma holku zklamanou.
- Nezapomeň s sebou bibli, nezbyde ti víc, nežli v těžký chvíli modlení Eskymáci prej tam bydlej, neroste tam nic, prokleješ to zlatý kamení.

C F C

- R: Dál, dál, dál, co řeka pramení,

 D7 G7

 tam, kde břeh ukrývá drahý kamení,

 C F C

 dál, dál, dál tou cestou mámení,

 G7 C

 tam, kde na tě kývá zlatý znamení.
- 3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán, nebo zůstaneš v tý zemi spát, nekoupíš si ani burák, až se vrátíš k nám, jak se budeš vo ty prachy bát.
- 4. Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení, na tebe už každej zapomněl, máma, co se na tě smála, už je pod zemí, a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

R:

5. Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží, bankéři se vo tě budou prát, už nebudeš, chlapče milej, vo to neběží, už nebudeš šťastnej klidně spát.

Darmoděj

Jaromír Nohavica

Emi Ami Ami Emi 1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě, Ami Emi šel včera městem muž a já ho z okna viděl, C G Ami na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon Emi F a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón, F#dim **E7** Ami a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.

2. Vyběh jsem do ulic jen v noční košili, v odpadcích z popelnic krysy se honily a v teplých postelích lásky i nelásky tiše se vrtěly rodinné obrázky, a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

Ami Emi C G Ami F F#dim E7 2x

R: Na na na ...

- 3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát, měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad, a on se otočil, a oči plné vran, a jizvy u očí, celý byl pobodán, a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
- 4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel, a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche, stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě, jak moje svědomí, když zvrací v záchodě, a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

Dávno

C D

Olympic

1. To všechno, co se mělo stát bylo

Hmi C :

nic není staršího než včerejší den

Emi C D

a všechno co jsem včera zvlád silou

Hmi C :

je dneska úsměvný a vzdálený jen,

Ami Hmi Emi :

spousta příběhů, lásek, jmen.

- 2. Ta chvíle, kdy jsem prvně vlál nocí nad dívčí nahotou a rokenrol zněl ta doba, kdy jak slunce hřál pocit že všechno mohl bych mít, jen kdybych já chtěl, to už dávno je bohužel.
- G D Ami Emi C G D

 R: Dávno, dávno, to slovo má slzu pod usmáním,
 - G D AmiEmi C G D H dávno, dávno, zní ve tmě, vlídně a bez ustání.
- 3. Když začne všechno kolem jít líně a závrať z dávných výher, už je ta tam a mizí chuť i důvod být v mlýně na všechno říkáš si, vždyť tohle už znám, tohle já za sebou mám.

R:

Emi

Defilé u moře

Rec.: Ivan Mládek

Emi Ami

Když jsem bylo dítě, jednou se mi zdálo, C H7 že se koupu v moři, hrozně jsem se bálo.

G Emi Ami D7 Ami D7 G Emi
Já viděl u moře pochodovat úhoře,
A7
za nima šly hezky v pětistupu tresky.

Potom šli ti šplhouni delfíni a pilouni, C Gdim G E7 Ami D7 G v pozoru jde malý sleď, dělá vlevo hleď!

Hmi F#7 Hmi F#7 Hmi

Dál já viděl v průvodu makrely a slanečky,

D A7 D A7 volejovky na zádech měly malé ranečky.

Nafoukaní lososi nahoru maj' kokosy,

C Gdim G E7 Ami D7 G
s nima jdou ti bručouni staří mečouni.

Krokově bez chyby pochodujou velryby, zpříma jako jedle defilujou škeble. Přišli také žraloci, i když jsou po nemoci, za nima jdou vykuleni čtyři tuleni.

Dej mi víc své lásky

Olympic

Dmi

Divoký horský tymián

Žalman

Ami

hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu, Ami E Ami

v noci chodit strašit do hradu.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů, v bílé plachtě chodím pozadu, aů, úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky vyrábím tu hradní záhadu, aů.

C E

R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,

Ami F C G

má drahá, dej mi víc své lásky, aů,

C E

já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,

Ami F C E7

já chci jen pohladit tvé vlásky, aů.

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů, mi dokonale zvednul náladu, aů, natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky zamknu si na sedm západů, aů. C F C

1. Dál za vozem spolu šlapem, ${\bf F} \qquad {\bf C}$

někdo rád a někdo zmaten,

F Emi7

kdo se vrací, není sám,

Dmi F

je to věc, když pro nás voní

C F C

z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi, dlouho hřej a spal nám rány, až po okraj naplň džbán, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

C7 F C F Emi7

R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám

Dmi F C F C

bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem, někdy krokem, někdy trapem, kdo se vrací dolů k nám, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

R:

R:

4. = 3.

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

Diego

Spirituál Kvintet

- C Emi Dm7 Emi Dm7 1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu, Emi F Dm7 C Emi Dm7 včera jsem nespal a ani dnes nespočinu, F G C Ami G svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo, G G C Emi G Dm7 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky, srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky, ze školy dobře vím, co by se dělat mělo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 3. Do alba jízdenek lepím si další jednu, vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu, za oknem míhá se život jak leporelo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze, houpe to, houpe to na housenkové dráze, i kdyby supi se slítali na mé tělo, tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa, zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?" A z veliké dálky do uší mi zaznělo, že dokud se zpívá, ještě se neumřelo, že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

D Emi
R: Diego, Don Diego
G D
krásný koně máš
Emi
Diego, Don Diego
G D
proč máš v očích pláč?

Emi

1. Za to hříbě, Don Diego,

G D

tady nugety mé všechny máš.

Emi

Za to hříbě, Don Diego,
G D

za tu malou bílou tvář.

R:

Pohleď do očí svému koni, až v nich uzříš ohňů zář, pak hlavu skloň do jeho hřívy, a vzpomeň na tu bílou tvář.

R:

Rec. Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, stařičký Don Diego, co to hříbě pro tebe znamená.

Nevěděl jsem, že se přihnalo štváno žárem až ke dveřím tvého ranče,

Drobná paralela

C G Chinaski 1. Ta stará dobrá hra je okoukaná. Nediv se brácho, kdekdo ji zná. Přestaň se ptát, bylo nebylo líp. Včera je včera, bohužel bohudík. C Emi R: Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo. D Nic není jako dřív, to se nám to mívávalo. C Emi Nic není jako dřív, ačkoliv máš všechno co si vždycky chtěla. C Emi Nic není jako dřív, ačkoliv drobná paralela by tu byla. 2. Snad nevěříš na tajný znamení. Všechno to harampádí - balábile - mámení. Vážení platící, jak všeobecně ví se, včera i dneska, stále ta samá píseň. R: Ačkoliv - nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo... G *: Promlouvám k vám ústy múzy, Emi vzývám tón a lehkou chůzi, C vzývám zítřek nenadálý, F.m i

odplouzzám a mizím

Dudy z Edinburghu

Spirituál Kvintet 1. Sotva začnou v Edinburghu dudy hrát, celé město vyrazí ven tancovat, Skoti, Skotky oblečou si suknice, G C potom dupou, až se třesou ulice. R: Derry don don duli duli du dá dej, pěkně dupni potom řadu vyrovnej, derry don don duli duli du dá dej, G C tenhle tanec mají Skoti nejraděj. Čtyři kroky tam, duli duli dam, čtyři kroky sem duli duli dam kdo na tyhle čtyři kroky nestačí,

2. Skotská kostka červená a zelená, skotské třapce ozdobí nám kolena každou chvíli holka letí povětřím, Skoti pohybem totiž nešetří.

R:

3. Skotskou whisku naleju si do sebe, skotskou sukni roztočím až do nebe

ten si se Skoty a se Skotkami nezaskotačí.

Dva havrani

Dmi C Dmi Asonance

1. Když jsem se z pole vracela,

C Dmi F C

Dmi

dva havrany jsem slyšela,

F (

jak jeden druhého se ptá-á:

Dmi C

[: kdo dneska večeři nám dá? :]

- 2. Ten první k druhému se otočil
 a černým křídlem cestu naznačil,
 krhavým zrakem k lesu hleděl
 [: a takto jemu odpověděl: :]
- 3. "Za starým náspem, v trávě schoulený
 tam leží rytíř v boji raněný,
 a nikdo neví, že umírá,
 [: jen jeho kůň a jeho milá." :]
- 4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá a jeho milá už jiného má, už pro nás bude dosti místa, [: hostina naše už se chystá." :]
- 5. "Na jeho bílé tváře usednem
 a jeho modré oči vyklovem,
 a až se masa nasytíme,
 [: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

Dva roky prázdnin

Ami G Ami Karel Černoch

1. Vzhůru na palubu dálky volají,

G Ami

vítr už příhodný vane nám,

G Ami

tajemné příběhy nás teď čekají

G Ami

tvům domovem bude oceán.

G Dmi Ami

V ráhnoví plachty vítr nadouvá,

G Ami

žene loď v širou dál,

Dmi Ami G Ami

kolébá boky plachetnice, jak by si s ní jenom hrál.

G Dmi Ami

Posádku ani škuner neleká

G Ami

bouře ni uragán.

Dmi Ami

Přítomnost země oznámí nám

Dmi Emi Ami

příletem kormorán.

2. Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří z příboje snů našich pustý kraj, zátoku písčitou úsvit odhalí háj palem útesy bílých skal. Příď krájí vlny i tvůj čas, srdce tvé tluče rázně, nástrahy moře, nebezpečí s přáteli zvládneš vždy snáz. V přátelství najdeš pevnou hráz, zbaví tě smutku, bázně,

Eldorádo

Waldemar Matuška

Ami Ami V dálných dálkách zámoří, ční prý zlaté pohoří, D F C příchozího pohostí, nádherou a hojností.

Dík těm svůdným pověstím, zástupy šly za štěstím, chátra i ti bohatí, s vírou, že se vyplatí.

Ami C D7 G E7

- R: Jít a hledat Eldorádo, zbavené vší bídy člověčí, Ami G C D7 jít a hledat Eldorádo, kde je láska, mír a bezpečí.
- Báchorce té uvěří, dávno už jen někteří, 3. spíš než zlatonosný štít, nám dnes rozum káže jít.

R:

Rec: Protože my už dávno víme, že nad zlato a bohatství jе

moudrost a uvážlivý čin; že Eldorádo není kdesi v dálce,

ale docela blízko, v našich srdcích a v našem myšlení;

a že jeho pravé jméno je svoboda, pravda a porozumění.

Nosíme je v sobě a ptát se na ně je naše přirozená povinnost.

R:

Fajn džob (Briga Ariel)

Hop Trop

Ami G Ami

1. Moje briga má jméno "Ariel",

Ami

řekl kapitán, když mě zval, C

G

- [: prej abych s ním jako lodník jel, Ami G Ami a džob, co mi nabídl, bral. :]
- 2. On veliký prachy mi sliboval, čert ví, jestli ňejaký má,
- [: já nevěřil, a tak žvanil dál, že prej zejtra už odplouvá. :]

F#mi Α D Α

E A R: Celej den a celou noc, stožár se pode mnou kejvá, Α F#mi chceš to znát, jenom pojď, ať vídíš, jaký to bejvá, F#mi Α žaludek stoupá vejš a vejš, na lodi všechno skřípá, Α F#mi do očí tak jako mořská sůl, ostrej vítr tě štípá.

2. Kdyby do očí někdo vám tvrdil, že by práci má pro vás fajn,

[: dejte si říct, to by bral jenom ten, kdo je blázen a nemá šajn. :]

R:

Franky Dlouhán

_D _G Brontosauři

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou

lidem nad hlavou, smutnou dálavou,

3 D

já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,

A G

za čas odletěl, každý zapomněl

A G

D

R: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán, po Státech toulal se jen sám,

G D A

a že byl veselej, tak každej měl ho rád.

G D Hmi

D

Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,

 $\ensuremath{\mathbf{G}}$ $\ensuremath{\mathbf{A}}$ a každý, kdo s ním chvilku byl, tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl, slzy neměl rád, chtěl se jenom smát. A když pak večer ranče tiše usínaj, Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál.

R:

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít, jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl, farář píseň pěl, umíráček zněl.

František

C

1. Na hladinu rybníka svítí sluníčko
Emi7
G
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Ami7
které tam zasadil jeden hodný člověk,
Ami7
D
jmenoval se František Dobrota.

2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice, měl hodně dětí a jednu starou babičku, která když umírala, tak mu řekla: Františku, teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.

C / C / C D C /
R: Balabambam, balabambam.....
C / C / C D C /
balabambam, balabambam.....
C / C / C D C /
balabambam, balabambam.....
Ami7 D
a kolem rybníka nahusto nasázet topoly.

- 3. František udělal všechno, co mu řekla a po snídani poslal děti do školy, žebřiňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku, vykopal díry a zasadil topoly.
- 4. Od té doby vítr na hladinu nefouká, takže je klidná jako velké zrcadlo, sluníčko tam svítí vždycky rádo protože v něm vidí Františkovu babičku.

Grónská písnička

Jaromír Nohavica

D Emi Α 1. Daleko na severu je Grónská zem, Α žije tam eskymačka s eskymákem, Emi [: my bychom umrzli, jim není zima, Emi Α snídají nanuky a eskima. :] 2. Mají se bezvadně, vyspí se moc, půl roku trvá tam polární noc, [: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven, půl roku trvá tam polární den. :] 3. Když sněhu napadne nad kotníky, hrávají s medvědy na četníky, [: medvědi těžko jsou k poražení, neboť medvědy ve sněhu vidět není. :] 4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě zaklepe na na íglů hlavní medvěd: [: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu? Nesu vám trochu ryb na svačinu." :] 5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí, psi venku hlídají před zloději, [: smíchem se otřásá celé íglů, medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :] 6. Tak žijou vesele na severu, srandu si dělají z teploměrů, [: my bychom umrzli, jim není zima,

neboť jsou doma a mezi svýma. :]

Hercegovina

česká lidová

```
Α
 [: Šel jsem šumným hájem, širou rovinou, :]
                                   E7
    Α
            Α7
                      D
                                                    Α
 [: potkal jsem tam myslivečka, šel se svoji milou, ba-
jo. :]
 [: Už je moje milá, konec lásky tý, :]
 [: já už musím narukovat k <u>infanterii</u>. :]
 [: Infanteria, to je chlouba má, :]
 [: ta musela bojovat za <u>císaře pána</u>. :]
 [: Za císaře pána a jeho rodinu :]
 [: ta musela vybojovat <a href="Hercegovinu">Hercegovinu</a>.:]
 [: <u>Hercegovina</u> lautr rovina :]
 [: tu musela vybojovat <u>infanteria</u>. :]
 [: Támhle pod strání šnelcug uhání, :]
 [: a pod strání jsou schováni mohamedáni. :]
 [: Mohamedáni, to jsou pohani, :]
 [: kalhoty maj podkasaný, plivaj do dlaní. :]
 [: A ty turkyně, tlustý jak dýně, :]
 [: císař pán je nerad vidí ve své rodině :]
```

Hlavně, že jsme na vzduchu

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

С Když radosti není dosti, raduju se z maličkostí. Ami Představím si třeba kdyby lidi žili jako ryby. C Emi C [: To je dobře náhodou, že nežijem pod vodou. G Emi Na vzduchu, na vzduchu, můžem zpívat ejchuchu. Emi Zpívati si pod vodou, nejde ani náhodou. F Emi G Z hlubiny, z hlubiny, vyšly by jen bubliny. :]

Jen si představ milá babi, že jsme dejme tomu krabi.
Nebyla bys mou babičkou, byla bys mořskou krabičkou.
[: Buďme rádi Bohouši, že žijeme na souši.
Na zemi, na zemi, ušmudlané sazemi.
Vžij se rybě do kůže, třeba ti to pomůže.
I když jsi na suchu, hlavně že jsi na vzduchu. :]

Hlídač krav

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F G C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

C

takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F G C

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře.

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
F G C
od rána po celý den zpívat si jen,
F G C
zpívat si: pam pam pa dam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih, co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich: nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy, ptal jsem se starších a ptal jsem se všech, každý na mě hleděl jako na pytel blech, každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím, a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy, s nohama křížem a s rukama za hlavou koukám nahoru na oblohu modravou,

Ho, ho, Watanay

Žalman & spol.

D C D

Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
 C
 G
 D
 dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D

R: Ho, ho, Watanay, ho, ho, Watanay,

C G D

ho, ho, Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti, noční motýl z perleti, vánek ho kolébá, už usíná, už usíná.

R:

3. Na loukách to zavoní, jak rád jezdíš na koni, má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná, vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

R:

Holky z naší školky

Petr Kotvald, Stanislav Hložek

D G A

Majdalenka, Apolenka, s Veronikou,
 D
 a taky Věrka, Zdeňka, Majka, Lenka s Monikou.
 D
 G
 A
 No jasně Klára, Ančí, Bára, Mančí, už nevím čí,

D G C A

to všechno byly holky z naší školky senzační.

D A G A D G

R: Jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou,

D G A

a kde maj' hračky svý, ty naše lásky tříletý.

D A G A D G
Pá, pá, pá, řekli jsme pá před školkou,
D G A

bylo nám právě šest a začlo další dívčí show.

- 2. Ve škole Daniela, Michaela s Romanetou, a taky Adriána, Mariána se Žanetou. A hlavně príma Radka, kamarádka, co všechno ví, tyhlety holky byly naše víly školích dní.
- R: Jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou, a kde maj' žákovský, ty naše lásky klukovský. Čau, čau, čau, řekli jsme čau před školou, táhlo nám na patnáct a začlo další dívčí show.
- 3. Na gymplu bezva Šárka, třída Klárka, Táňa jak sen, a taky senza Jenka v podkolenkách, veselá jen. A všechny v sexy tričku postavičku měly ham, ham, no prostě príma štace, inspirace k maturám.

Holubí dům

Jiří Schelinger

Emi D C7maj Hmi7 Emi 1. Zpívám ptákům a zvlášť holubům, stával v údolí mém starý dům, G D G D G ptáků houf zalétal ke krovům, Emi D C7mai Hmi7 Emi měl jsem rád holubích křídel šum. Vlídná dívka jim házela hrách, mávání perutí víří prach, ptáci krouží a neznají strach, měl jsem rád starý dům, jeho práh.

D G Ami Emi R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví, D G Ami míval stáj roubenou, bílý štít, Ami D G Emi kde je dům holubí, a ta dívka kde spí, Hmi Emi A Emi vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

2. Sdílný déšť vypráví okapům, bláhový, kdo hledá tenhle dům, odrůstáš chlapeckým střevícům, neslyšíš holubích křídel šum. nabízej úplatou cokoliv, nepojíš cukrových homolí, můžeš mít třeba zrak sokolí, nespatříš ztracené údolí.

Hrobař

Premier

1. V mládí jsem se učil hrobařem,
Emi

- Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem, s černou rakví, s bílým pomníkem, toho bych se nikdy nenadál.
- 1. 2.

G

- Kolem projel vůz milionáře, záblesk světel pad' mi do tváře, marně skřípěj kola brzdící.
- 5. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám, tam se s černou rakví neshledám, sbohem, bílé město zářící.

G Ami

7. 4x Na na na ...

Hruška

Čechomor

D A D G A
Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená
D G A D A D
/: Pod ní se pase kůň vraný, pase ho má milá :/

Proč má milá dnes pásete, z večera do rána /: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma :/

O já pojedu daleko, přes vody hluboké /: Kéž bych byl nikdy nepoznal panny černooké :/

Hudsonský šífy

Ami C Wabi Daněk

ako ja, jo jako ja, **Ami**

kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
Ami G Ami G Ami
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná, ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,

ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho.

F Ami G Ami
R: A-hoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve dohrabem,

G Ami G Ami jo-ho-ho, jo-ho-ho.

- 3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků jako já, jó jako já, ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku, ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- 4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná, kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil, ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R:

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad jako já, jó jako já, kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad, ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho.

Hvězda na vrbě

UDG _{G7} Olympic Ami Emi Ami D 1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky, 1. /: Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním G Ami Emi Ami Dm G7 Emi E A C Emi stínu. ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký, Emi Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi Každá další vina, odkrývá mojí vinu. :/ jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá, D Α Emi Emi Ami Dmi F С že na větvi kromě listí visí malá hvězda. *: /: Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám. C F C R: Viděli jsme jednou v lukách, plakat na tý vrbě kluka, Dmi G7 в7 D7 Emi Α R: /: Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro G který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu. nemocné, Emi C 2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne, prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne. :/ ať jde klidně přesto hájem, hvězda někdy spadne, ať se pro ní rosou brodí a pak vrbu najde si, *: /: Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám. a pro ty co kolem chodí, na tu větev zavěsí. :/ R: 2. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná, já ti do infuzí chci přilít trochu vína. Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš, s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš. *: /: Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám. :/ R: D *: /: Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

Hvězdář

Hymna Trpaslíků

Cherokee Bill

Nedvědi

Dmi Ami Dmi

Dmi

*: Dřív, nežli vzejde světlo dne, přes horstvo, jež se v mlze pne

G

Dmi Ami Dmi

F

Dmi

- jdem do hlubin, kde vládne stín, hledat své zlato kouzelné

Dmi AmiDmiAmi Gmi Dmi C DmiAmiDmi

Znal naše kouzla zemský klín, když rod náš v třesku kovadlin

> C Ami DmiEmiG Dmi Ami

Dmi

- kul klenoty a temnoty zaháněl v slujích, kde spal stín.

A mnohý elf i dávný král, měl od nás meč, co zářně plál

- kdyžtě náš um těm vladařům do jílců oheň včaroval.

Dali jsme stříbru hvězdný třpyt - korunám zlatým slunce svit

- tu krásu krás a skvělý jas jsme předli z drátků jako nit.
- *: Dřiv, nežli vzejde světlo dne, přes horstvo, jež se v $_{\rm R}\colon$ mlze pne
- jdem do hlubin, kde vládne stín, pro svoje zlato ztracené.

Ami

1. O dvě řeky dál, když si $_{\mathbf{G}}$ podzim s barvou hrál

jeden stopař kdysi postavil srub.

Am

E7 Am

Oči měl jako len, lovil kůže celej den,

E7

na prsou nosil kančí 711b.

2. Měl tenhleten muž ze všech nejrychlejší nůž jeho šíp nikdy neminul cíl.

A svou dívku si vybral R: z kmene Cherokee,

takže všichni mu říkali Cherokee Bill.

Dmi

. . .

Vždycky když náš děd začal vyprávět,

Am

5. A když uzrál čas jako kukuřičnej klas,

tomu klukovi už bylo pět let.

Stovky vůní a stop spolu učili se znát,

a těm dvěma patřil celej svět.

6. Jenže potom přišel list Am a v něm každý mohl číst, že se blíží konec přešťastnejch chvil.

Že už bubnama virbluje osmnáctej pluk,

a že k vojsku je odveden Cherokee Bill.

7. Osmnáctej pluk nebyl obyčejnej pluk, samí lumpové a mrchy všech mrch.

A když chystali výpravu proti rudochům,

tak jim Bill prostě v

jeho hlas přitom tajemně noci zdrh.

Jackova píseň

Jiří Voskovec & Jan Werich

C G7

1. Když se strejček Jack narodil, to bylo slávy,

pan starosta gratuloval, bučely krávy.

G7

Táta z něj chtěl každým coulem námořníka mít, ${f c}$

tak mu dával od malička slivovici pít.

C G7

R: Jó, Jack se strašně vody štítí, C

jak má námořníkem býti?

G7

Původem z moravské vísky,

С

moře neznal, zato znal whisky.

2. Když Jackovi kvapem táhlo na 14. rok, řek mu táta: "teď uděláš do života krok." Máma ti dá slivovici a já okurku, a pojedeš dobytčákem až do Hamburku.

R:

3. V Hamburku hned za nádražím v první ulici, začlo se Jackovi stejskat po slivovici. Zapad do první putyky, už z ní nevyšel, šestapadesát let o něm nikdo neslyšel.

R:

4. Když mu bylo 70 let a jeden den, pohádal se s putykářem, zaplatil, šel ven. Vskutku podivný to pohled na tu postavu,

Jak se narodí den

C F (G)

С

1. Zamčený dům, v tom domě míč,

F (G)

F - C

C

kdo chce si hrát, ten musí mít klíč.

2. Tam, kde byl pláč, tam je teď smích a v očích stín tát začal jak sníh.

C F E Ami

R: Cesty jdou dál, země voní vším

F (G)

F - C

Topas

co zrodil den, jen aby hřál, jen aby nám přál.

 Nesmíš se bát, když srdce máš, čas musí zrát, než ho někomu dáš.

R:

G

F

- 5. Déšť není pláč, dá z louží pít ptákům, co ví, čím svět by měl znít.
- 4. a 5. sloka se opakuje

Jarní tání

Brontosauři

Ami Dmi C

1. Když první tání cestu sněhu zkříží

F Dmi E Ami

a nad ledem se voda objeví,

Dmi C

voňavá zem se sněhem tiše plíží,

F Dmi E Ami tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

E C

R: Přišel čas slunce, zrození a tratí, $\boldsymbol{F} \hspace{1cm} \boldsymbol{C} \hspace{1cm} \boldsymbol{E}$

na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
Ami
Dmi

[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí, F E Ami

oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí, pocit má vždy, jak zrodil by se sám, jaro je lék na řeči, co nás nudí, na lidi, co chtěj zkazit život nám.

R:

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo, srdce těch pánů, co je jim vše fuk, pak bych měl naději, že i příští jaro bude má země zdravá jako buk.

R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám.

Jasná zpráva

C

1. Skončili jsme, jasná zpráva,
Am F G
proč o tebe zakopávám dál,
Dm F C
projít bytem já abych se bál.

2. Dík tobě se vidím zvenčí, připadám si starší menší sám, kam se kouknu, kousek tebe mám.

Am Em Am Em R: Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej, Am telefon, cos ustřihla mu šňůru, Am Em Am Em knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj, C G píše se v ní, jak se lítá vzhůru, Dm lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

 Odešlas mi před úsvitem, mám snad bloudit vlastním bytem sám, kam se kouknu, kousek tebe mám.

R:

4. Skončili jsme jasná zpráva, není komu z okna mávat víc, jasná zpráva, rub, co nemá líc.

R:

Jdem zpátky do lesů

Žalman & spol.

Am7 D G

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Am7 D G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Am7 D G Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Am7 D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G Emi

R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,

Ami C7 G D

kde není už místa, prej něco se chystá,

Emi

z ráje nablýskaných plesů,

Am7 C G

jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe, málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe, šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí, i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou, a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou, zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou, v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

Jdou po mně, jdou

Jaromír Nohavica

) G D

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresu znám,

[: zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to do National Bank. :]

D G D

R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,

F#mi Hmi A

na každém rohu mají fotku mou,

G D A Hmi

kdyby mě chytili, jó, byl by ring,
G D C G

tma jako v pytli je v celách Sing-sing.

A D G D Jé, Jé...

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudinká vdova mi nabídla byt,

[: byla to kráska, já měl peníze,
 tak začla láska jak z televize. :]

4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost, [: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"

Jedeme za sluncem

Roháči

D

F#

D

1. Naši paní domácí tu může trefit šlak, ${\bf A7}$ ${\bf D}$

když v sobotu odpoledne začne houkat vlak,

až se jí ty nakynutý buchty připečou,

G D A7 D

pak jí cestou na nádraží spustíme tu svou.

R: Jedeme za sluncem a holky mávaj,

G D A7

jedeme za sluncem o kousek blíž,

D D7 G

jedeme za sluncem, no to je nával,

A7

kdo umí, pozdraví, třeba těpic / nebo ahoj /.

2. Od pondělka do soboty neumím se smát, průvodčí, co léta říká: "Nemám trempy rád!" Když to kluci rozbalí a spustí kontrabas, zapomene štípat lístky, chytá druhej hlas.

R:

3. Obloha se zamračila, možná bude lejt, nejsme přece z marcipánu ani žádnej prejt, známe pana hospodskýho, co je hrozně rád, když zaplatíme, odcházíme, začínáme hrát.

R:

Jednou mi fotr povídá

A7

D7

1. Jednou mi fotr povídá: zůstali jsme už sami dva,

že si chce začít taky trochu žít,

D7

Ivan Hlas

nech si to projít palicí a nevracej se s vopicí,

E A7

snaž se mě hochu trochu pochopit.

E A7

R: Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval

E D7

já šel, šel dál, baby, a furt jen tancoval,

A7 D7

na každý divný hranici, na policejní stanici

E A7

hrál jsem jenom rock'n'roll for you.

2. Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem dělal rockin klap

a nad kolíbkou Elvis Presley stál, obrovskej bourák v ulici, po boku krásnou slepici a lidi šeptaj: přijel ňákej král.

R:

3. Pořád tak ňák nemohu, chytit štěstí za nohu a nemůžu si najít klidnej kout, bláznivý ptáci začnou řvát a nový ráno šacovat a do mě vždycky pustí silnej proud.

R: (2x)

Jmelí

Kapitán Kid

F D7

- 2. Ti co tohle nevěděli přitom chtěli trhat jmelí byť i byli chytří páni padli v lese vycucáni

A7 Dmi

- 3. Kdo má tohle povolání nebojí se vycucání ať si jmelí cizopasí na něj bude krátký asi

R:

Jó, třešně zrály

C G7 Waldemar Matuška

- 1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály, **E**7 Ami G7 С sladký třešně zrály a teplej vítr vál. C G7 C A já k horám v dáli, k těm modrejm horám v dáli, F G7 E7 Ami С sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
- C Ami Dmi G7 C

 R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,

 E7 Ami (F) Dmi G7 C

 sladký třešně zrály a jak to bylo dál?
- 2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála, tak tam vám holka stála a bourák opodál. A moc se na mě smála, z dálky se už smála, p. i zblízka se pak smála a já se taky smál.
- 3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda, dávno mě má ráda, abych prej si ji vzal. Ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá, abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

4. Pokud je mi známo, já řek jenom "Dámo, milá hezká dámo, zač bych potom stál? Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy, svoji malou Gracy a tý jsem srdce dal."

R:

5. Tam u tý skály, dál třešně zrály, sladký třešně zrály a vlahej vítr vál A já k horám v dáli, k těm modrejm horám v dáli, sluncem který pálí isem hnal svý stádo dál

Jožin z bažin

Emi Fman Mládek 1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu, H7 Emi spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu. D7 G D7 G H7 Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin, Emi н7 Emi D7 žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo-žin. G D7 R: Jožin z bažin močálem se plíží,

Jožin z bažin k vesnici se blíží,

D

Jožin z bažin už si zuby brousí,

G

Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.

C

G

Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,

C

G

D

G

H7

Emi

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice, přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice: "Živého či mrtvého Jožina kdo přivede, tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

platí jen a pouze práškovací letadlo.

R:

- 3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek, Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček." Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl, na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.
- R: Jožin z bažin už je celý bílý, Jožin z bažin z močálu ven pílí,

Kde je moje máma

DNěkde za horama pláče moje máma, že má syna na vojně,

D

že fasuje třeba denně veku chleba a von že by zblajznul dvě.

D7

G

Vojna je jak řemen, já jsem chudokreven, máma slzu uroní,

D A7 D

ví, když pere plačky podvlíkačky, že mně vojna nevoní.

Α

R: Kde je moje máma, kde je kdo ji zná,

D

někde za horama na mě vzpomíná.

A7

Někde za horama pro mě pláče snad,

D A

Ъ

kde je moje máma, k tý se vždycky vrátím rád.

2. Dnes mi psala máma: "chlapče nebuď fláma, pana hejmana si važ,

spi na levém uchu, drž si nohy v suchu, franzantvainem si je maž,

mě ňák v zádech bolí, strejda prodal voly, tak tě líbám čelo."

Všichni se mi smáli, smíchy řvali, jen mně smát se nechtělo.

R:

3. Poslala mi máma bednu s lahůdkama, abych tam prej

Kdo ví, co bude pak

Jaroslav Samson Lenk

Když mě brali za vojáka

Jaromír Nohavica

- C Ami7 Dmi7 G7 1. Kdo ví, co bude pak, až otevře prvně oči, Ami7 Dmi7 G7 kdo ví, co bude pak, až otevře je víc, F G7 С [: zda najde cestu svou nebo cizí, dlážděnou, G7 F G7 Dmi7 C a v davu půjde si či v čele procesí. :]
- 2. Kdo ví, co bude pak, zda podrží si ideály, kdo ví, co bude pak, zda si je udrží,
- [: co bude vlastně zač zbabělec nebo rváč, chladný jako sníh či hořet jako vích. :]
- 3. Kdo ví, co bude pak, až hlavou vrazí prvně do zdi, kdo ví, co bude pak, zda si ji narazí,
- [: zda se jen otřese, anebo ohne se, zda nebude se bát si vždycky za svým stát. :]
- 4. Kdo ví, co bude pak, zdali ho lež neudolá, kdo ví, co bude pak, jestli ho nesrazí,
- [: bude mít zelenou, či klesne v kolenou, a zdali bude svět za pětadvacet let. :]
- 5. Kdo ví, co bude pak, zdali taky ptát se bude, kdo ví, co bude pak, jestli se bude ptát,
- [: zda ještě čekat vlak, anebo jít jen tak, ať slunce nebo mrak, kdo ví, co bude pak. :]

- Ami C G C

 1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,

 Dmi Ami

 vypadal jsem jako blbec,

 E F G C G

 jak ti všichni dokola, -la, -la, -la,

 Ami E Ami

 jak ti všichni dokola.
- 2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učiti, jak mám správný voják býti a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti, a svou zemi chrániti.
- 3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil, vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil, krásně jsem si zabulil.
- 4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic, po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic, tak nebylo z toho nic.
- 5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla, protože mladá holka lásku potřebuje, tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla, tak si k lásce pomohla.
- 6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala, řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr, tak se sbalit nechala, -la, -la, tak se sbalit nechala.
- 7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,

Když náš táta hrál

Greenhorns

D

Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
 G
 D
 scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,

mezi nima můj táta u piva sedával A7 D
a tu svoji nejmilejší hrál.

- 2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět, už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět, kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát, tak zase slyšet svýho tátu hrát.
- 3. Ta písnička mě vedla mým celým životem, když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem, a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál, když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
- 4. To už je všechno dávno, táta je pod zemí, když je noc a měsíc, potom zdá se mi, jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát, zase jeho píseň slyšel hrát.

Kláda

Hop trop

tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil, brácha řek' mi, že by se mnou šel, tak jsem háky, lana, klíny koupil, a sekyru jsme svoji každej doma měl, a plány veliký, jak fajn budem se mít, nikdo z nás pro holku nebrečel.

F C Dmi E Ami
R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!
F C Dmi E
s tou si bráško netykej, netykej!

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí, není těžký, vždyť jsme fikaný, ten rok bylo jaro ale skoupý, a teď jsme na dně my i vory svázaný, a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic, jen kus práce nedodělaný.

R:

Ami

Kluziště

Karel Plihal

G Hmi7 Emi7 Cmaj7 Cmaj7 D G G 1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp z noční oblohy Hmi7 Emi7 G Cmaj7 G Cmaj7 D jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy, Hmi7Emi7 G Cmaj7 Cmaj7 D nejdřív ale chytil slinu, tak šáh kamsi pro pivo, Hmi7 Emi7G Cmaj7G G Cmaj7 D pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

G Hmi7 Emi7 G R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou G **A7** Cmaj7 D kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají, G Hmi7 Emi7 G tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou G Cmaj7 Cmaj7 G kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem, pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem, celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře, kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře, kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází, do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí. Kometa

Ami

Jaromír Nohavica

- Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
 Dmi G7
 zmizela jako laň u lesa v remízku,
 C E7
 v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
- 2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem, my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

o lásce, o zradě, o světě

E

E7

Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

- 3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony, hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech.
- 4. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí, že kořen s větvemi ve strom se spojuje a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije,

Královna z Dundrum Bay

Nedvědi

Emi (C)

G D

Kdo ji prvně zřel, ten k ní zahořel,
 G Emi D (Hmi)

možná obdivem, možná víc.

Emi (C)

G D

Její ladný krok, její oblý bok

G

C D Emi

nejhezčí ze všech krasavic.

G (Emi)

(Ami) D

[: Já šel na statek, hned si o ní řek.

G Emi D (Hmi)

Tu chci mít, pane tu mi dej!

Emi (C)

Divný jméno má, každej z nás ji zná,

G

C D Emi

G

jako královnu z Dundrum Bay. :]

- 2. Bože rozmilý my si užili, brzo nás v kraji každej znal. Jenže po pár dnech se ji zrychlil dech a já doktora zavolal.
- [: Dlouho stonala, než mi skonala, lehkou hlínu ji Pánbůh dej, vždyť to nebyla jenom kobyla, ale královna z Dundrum Bay. :]
- 3. Letos na jaře potkám koňaře, vede klisničku jako sen, zas ten ladný krok, zas ten oblý bok a já stál jako přimrazen.

Král železnice

Ami

C

C

jsem králem železnice Doudleby - Rokytnice,
 G7

mám k tomu pár soukromejch důvodů.

Na tomto konci světa jízdenky cvakám léta, přestanu snad až budu v důchodu.

Kdo neví, co se sluší, tak tomu cvakám uši vždycky samozřejmě s úsměvem.

Revizor změnil trasu, když jsem ho poslal k ďasu, neuměl zpívat a tak čert ho vem.

Ami

R: Já dál po starejch kolejích se toulám,

F

G7

čepici stejně starou žmoulám, s ní chodím spát,

C Ami

dál ve vlaku mým je starej nápis:

G7

"s kytarou trempy vozím grátis" a vozím rád.

 Doudleby, Vamberk, Peklo, zapomněl's hochu smeknout, zahraješ pro všechny a jedem dál,

Rybná, Slatina, Pěčín, písnička nervy léčí, ne abys v Rokytnici dozpíval.

Zpívej si, co je štěstí, jak chutná rána pěstí, jak pá pá panelákům odjíždíš.

Léto je fajn a kvočna, píseň je nenáročná, zpívá ji celej vagon a tím spíš:

Krutý krtek Joy

Kabát

Ami G

- F C G Ami
 R: Ale oni plavou s nakloněnou hlavou
 F C G Ami
 prsa nebo znak, ano je to tak!
- 2. Posekej celou zahradu a všechno luční kvítí to se potom černej krtek mnohem lépe chytí najdi správnou díru, do který se voda leje jestli to nezabere, vim, co se ti tam děje

R: Oni ti tam plavou...

R:

Lokomotiva

G Poletíme?

- G D Emi C

 R: Jsi Lokomotiva, která se řítí tmou,
 G D Emi C

 jsi indiáni, kteří prérií jedou,
 G D Emi C

 jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
 G D Emi C

jsi prezident a já tvé spojené státy.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená, a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť, můžeme si takhle vždycky volat, když budeme chtít.

R:

3. Každej příběh má svůj konec, ale né ten náš, nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš, naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem, já to každej večer spláchnu půlnočním expresem.

R:

4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John, ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu, stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu.

Malotraktorem

	Mig 21	1						
	D	1						
1.	/: Cestou necestou polem ne polem							
	G D							
Em:	і н							
	jedu za tebou velkým malotraktorem :/							
kabrioletem								
2.	/: pojď mi naproti lesem ne lesem							
	pojď si mě vyfotit jak tam na traktoru jsem :/							
	. jak jsem roztřesen.							
		E						
	D G							
*:	/: vrn vrn drndrn drndrn :/ Drn drn drn drn drn	t						
	D	R						
R:	/: Jen kola zdolaj výmoly pálím to lesem po poli	11						
	G H							
	lán pole mizí pod koly z kopce to ale vosolím :/							
4.	/: cestou necestou polem ne polem							
	jedu za tebou létem kabrioletem :/							
malotraktorem								
*:								
R:								
_	D							
5.	. Doufám že mě pochopíš							
	Emi H	2						
	že mě uslyšíš že mě potěšíš mít budeš ráda,							
	D H							
	doufám že mě pochopíš							

Malý velký muž

Emi **Pacifik** 1. Dokud tráva bude růst, řeky potečou a stoupat bude dým, Emi léta utečou a kam jen padne stín, země tvá bude tvou. Ami Dokud noci střídá den, vítr bude vát a mraky poplujou, H7 Emi slunce bude plát a tak jak léta jdou, země tvá bude tvou. G R: Jen malý velký muž Emi tolik dobře věděl, co je vostrej nůž, smutek prázdných sedel, malý velký muž čekal svý znamení. Jen malý velký muž žehnal ohni sílu, Emi z rudých kamenů vítal dýmku míru,

přesto pohřbil sen, Emi velký sen o Wounded Knee.

2. Dokud tráva bude růst, ruce špinavý, až v plání vztyčí kříž, řeky zastaví se, plakat neslyšíš slunce zář krvavou. P 1 3 3 EXC3C 3

Mám doma kočku

G

1. Jednou mi drahá říká:

Miláčku, já chci kočku

Já na to, že chci spíš psa

D

A jeli jsme pro kočku

V útulku v Měcholupech Maj dobrej výběr, zdá se R. Kočky jsou zcela zdarma Jen očkování za patnáct

set

Po dlouhým vybírání Diskuzích a dvou hádkách Jedno z koťátek jemně

sevře

Můj prst ve svých drápkách

> Tak volba byla jasná Má drahá slzy suší Co si však vezem domů To ani jeden z nás netuší

G

Emi

R: Mám doma kočku, mám ji rád

Je to skvělý kamarád

Pokáč

Jenže pár měsíců je pryč Záchod zeje prázdnotou Bytem čpí příšernej smrad Za kočkou lítám s lopatou

Když jí zkusím pomoct sám Na záchod ji přemístit Zvládne mi dlaně

rozdrásat

A ještě potřísnit

3. Za noc nejmíň pětkrát Jí okno otevřít jdu Pak v práci šéf se zeptá Proč vždy tak ospalý přijdu

Že občas hrdě nám Donese zakouslou myš Poznáš až ráno když se S torzem myši v ústech vzbouzíš

Tak jsme si dobrovolně Pořídili katastrofu Stálo nás to patnáct stovek

A jednu zbrusu novou sofu

Kouše, škrábe, drásá No prostě je to krása Tváří se tak roztomile Zvlášť, když se mi rejpe v žíle

Mám jizvu na rtu

Cadd9

Jaromír Nohavica

Jsem příliš starý na to, abych věřil v revoluci.

Gsus4

A svoji velkou hlavu těžko skryju pod kapucí.

Ami

A nechutná mi, když se vaří předvařená rýže.

Cadd9

V náprsní kapse nosím Ventinol na potíže.

Ami

Ami7

Jak to tak vidím, asi těžko projdu uchem jehly.

Cadd9

A lesem běhám tak, aby mě vlci nedoběhli.

Dmi

A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,

Cadd9

Cadd9

tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

Sako mám od popílku, na kravatě saze, mé hrubé prsty neumí uzly na provaze. A když mi občas tečou slzy, hned je polykám. A tančím jen tak rychle, jak hraje muzika.

Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé měly a srdce stydělo se, když salvy slávy zněly. A kdyby se někdo z vás na anděla ptal, tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem vrahy, nahý jsem na svět přišel a odejdu nahý. V patnácti viděl jsem, jak kolem jely ruské tanky a v padesáti nechával si věštit od cikánky.

A dříve, než mě příjme Svatý Petr u komise, básníkům české země chtěl bych uklonit se.

Marie

C E

Tomáš Klus

ਜ

G

Budeme žít. A házet šutry do oken.

С

E

Je dva. Necháme doma trucovat.

F

G

Když nechtějí - nemusí. Nebudem se vnucovat.

C E

1. Je den. Tak pojď Marie ven.

Jémine. Všechno zlý jednou pomine.

F G

Tak Marie. Co ti je?

- 2. Všemocné. Jsou loutkařovi prsty. Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit. A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý. Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.
- 3. Je to jed. Mazat si kolem huby med. A neslyšet. Jak se ti bortí svět. Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádijé.
- 4. Marie. Už zase máš (k) tulení sklony.

 Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.

 A to mě zabije. A to mě zabije.

A to mě zabije. Jistojistě.

C E

R: Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.

С

E

F.

Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.

G

С

Život vdechovat.Φ Nechtěj mě milovat.

E

Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat. $(2x \text{ do } \Phi)$

5. Copak nemůže být mezi ženou a mužem přátelství - kde není nikdo nic dlužen.

Medvědi Nevědí

Ivan Mládek

Ami Dmi Ami E7

- Medvědi nevědí, že tůristi nemaj zbraně,
 Ami Dmi Ami E7
 až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
- 2. Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se, tůristé zajisté rozutíkají se po lese.

G

R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky

a dívčí dřeváky a drahé foťáky,

G7 C (C7)

medvědi je v městě vymění za zlaťáky,

F F#dim C A7 Dmi G7 C za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.

1.

2.

Mezi horami

Emi

|: Zabili Janka, Janíčka, Janka, miesto jeleňa. :|

|: Na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili. :|

|: Zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný. : |

|: Hned na hrob padla a viac nevstala, dobrá Anička. :|

Emi D Emi G

|: Mezi horami, lipka zelená. :|

|: Keď ho zabili, zamordovali. :|

|: Ej křížu, křížu, ukřižovaný. :|

|: Tu šla Anička, plakat Janíčka. :|

Čechomor

Hmi Emi

Mississippi Pacifik Ami Dmi 1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk, Ami Ami kalhoty si o plot potrhal. Říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk, G Ami Ami na plácku rád košíkovou hrál. C Křídou kreslil po ohradách plány dětských snů, Dmi E až mu jednou ze tmy řekli: "konec je tvejch dnů." Ami Dmi Někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl, Ami G Ami nikdo neplakal a nikdo neprosil. С Ami G C R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud. Ami F G C Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout. 2. Řákali mu Charlie a jako každej kluk, na trubku chtěl ve smokingu hrát. V kapse nosil kudlu a knoflíkovej pluk, uměl se i policajtům smát. Od malička dobře věděl, kam se nesmí jít, které věci jiným patří, co sám může mít. Že si po něm někdo střelí, jak do hejna hus,

R:

3 Chlanec iménem Charlie a iemu natří hluce

netušil a neví, řeka zpívá blues.

Mlýny

Spirituál Kvintet

G R: Já slyším boží mlýny, jak se otáčí G já slyším boží mlýny, jak se otáčí, н7 Emi já slyším boží mlýny, jak se otáčí, D otáčí, otáčí, otáčí. C G 1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den, C7 melou bez výhod a melou stejně všem, С G melou doleva a melou doprava, Α melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává, С melou otrokáře, melou otroky, melou na minuty, na hodiny, na roky, F.m i melou pomalu a jistě, ale melou včas, D7 já už slyším jejich hlas. R: 2. Ó, já chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem, pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,

to mi věřte, uměl bych dobře mlít,

ty mlýny čekají někde za námi,

až zdola zazní naše volání,

já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,

Montgomery

Wabi daněk

D G Emi

1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy,
A7 D A7
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
D G Emi
kde je zbytek tvojí krásy,
A7 D A7
to ví dneska jenom Bůh.

G

Emi

R: Z celé jižní eskadrony,
A7 D A7

nezbyl ani jeden muž
D G Emi
v Montgomery bijou zvony,
A7 D A7
déšť ti smejvá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty, leží i tvůj generál, v ruce šátek od nevěsty, ale ruka leží dál.

R:

D

3. Tvář má zšedivělou strachem, zbylo v ní pár těžkejch chvil, proužek krve stéká prachem, déšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno, šeptá ho i listoví, lásku měl rád víc než život, to ti nikdy penoví

Morituri te salutant

Karel Kryl

Ami G Dmi Ami

1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína

C F G7 (

a šedé šmouhy kreslí do vlasů

Dmi/F/ G7 C

- /: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná
 Ami G Emi Ami
 a pírka touhy z křídel pegasů. :/
- Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má v ruce štítky a pase staniol,
- /: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma, dvě křehké snítky rudých gladiol. :/

G

R: Seržante písek je bílý jak paže Daniely

Ami

počkejte chvíli mé oči uviděly

G7

tu strašne dávnou vteřinu zapomnění

Ami G

Seržante mávnou a budem zasvěceni

C

F.

Morituri te salutant, morituri te salutant.

- 3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek víří křídla holubí
- /: a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění skrýtá, a zvedá chmýři které zahubí. :/
- 4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína mosazná včelka od vlkodlaka,
- /: rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína

Nad stádem koní

Buty

- D A Emi7 G D
- 1. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní

A Emi G

černý vůz vezou a slzy tečou a já volám:

A Emi G

D

Tak neplač můj kamaráde, náhoda je blbec, když krade.

A Emi G

Je tuhý, jak veka a řeka ho splaví, máme ho rády

C G A

No tak co, tak co. tak co.

2. Vždycky si přál, až bude popel, i s kytarou, hou vodou ať plavou, jen žádný hotel, s křížem nad hlavou.

Až najdeš místo, kfe ten pramen a kámen, co praská, budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska.

No tak co, tak co, tak co.

3. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní černý vůz vezou a slzy tečou a já šeptám:

Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody vyhasnul kotel a náhoda je štěstí do podkovy.

Na kameni kámen

Nedvědi С 1. Jako suchej, starej strom, jako všeničící hrom, F C jak v poli tráva C připadá mi ten náš svět, plnej řečí, Ami G C a čím víc, tím líp se mám. F R: Budem o něco se rvát, Ami až tu nezůstane stát С F na kameni kámen. a jestli není žádnej Bůh, Ami tak nás vezme země - vzduch, C F C no, a potom amen. 2. A to všechno proto jen, že pár pánů chce mít den bohatší králů, přes všechna slova, co z nich jdou,

R:

3. Možná jen se mi to zdá, a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno, jaký bude, nevím sám, taky jsem si zvyk na všechno kolem nás.

hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

Na rozloučenou

Žalman & spol.

C Emi Ami

- Kolikrát jsem to už vzdal,
 G A
 kolikrát na hanbu šel,
 Ami F7maj C G
 do pekla však nepřišel.
- Kolikrát z pravdy jsem zběh, kolika lžím vrátil zrak, kolikrát ujel mi vlak.

C7 F G C Ami R: Na časy blýská se a my stále dál G Dmi C9mai táhnem ten dřevěnej prám, G F С Ami a komu stýská se, dlouho na kraji stál, G (G) (C) Dmi F sedne si ke stolu k nám.

- Kolikrát pomoh' mi strach, kolikrát zradil mě sen, našel mě zas bílej den.
- 4. Kolika hvězd já se ptal, kolikrát vlastně jsem žil, kolikrát nepochopil, že:

R:

R: Na na na ...

Nashville

Nikam nespěchám

G

Michal Tučný Ozvěna

Ami

G D G C

1. Roztál sníh, přešel i mráz, stromy kvést začaly zas,
G D G

D

a voněl svět, já šel bych tam, kde jsem jako kluk žil

G D G C smutnej den já dneska mám, je to rok, co nesmím tam, G D G

na hlavu mou vypsanou maj odměnu tam v Nashville.

D C G

R: Nápad já mám bláznivej, zpátky jít a bejt živej,

D

vysvětlovat všem, že jsem tenkrát nevinnej byl,

C
G

toulavý svý boty mám, celý státy dobře znám,

D
G

ale neznám město, krásnější než Naschville.

2. Všechny znaj mě nádraží, touha těžká jak závaží, mě táhne zpět do města, kde jsem prej lupičem byl, z šatů zbyl už jenom cár, poslední nití látám, džínsy modrý jako obloha tam u nás v Nashville.

R:

3. Táta můj mi psaní psal, že prej Bůh si mámu vzal, a pláč jak déšť kropil mou tvář a já tak smutnej byl, proč je jen život tak zlej, radši bych já pouta měl, jen spatřit svůj dům tam u nás v Nashville.

Nikam nespěchám, jdu jen tak silnicí,
 C Ami Dmi G

vstříc hodinám a loukám vonícím.

C Emi F

Čas není dnes mým pánem, je pátek podvečer,
C Dmi F C

kroky táhou na místo známé, ve skalách ukryté.

Dmi

2. Cejtím zvláštní vůni, řeky proud se zastavil, čistá voda v tůni mi spánky ochladí. Vzduch má smolnou příchuť z větví borovic, to je můj malý ráj, tak vítej, jdu ti vstříc.

R:

C

3. Stejně, jak milou tvář, tak i já si prohlížím, co dal dlouhý čas, co vzal, čím ublížil. Je krásné mít jistotu, že mám kam jít, malý ráj, dobře je mi tu, ve stínu stromů, mohu snít.

No to se ví

Omnia vincit amor

Kapitán Kid

Klíč

G Ami

1. To co na nás doma čeká není zrovna fajnový, G od pondělka na koni, letos jako předloni,

je to zatracený úděl do prašivejch estakád, **E**7 **A**7

ji pi jou, ji pi jou, ňáký cizí krávy hnát.

C

R: No to se ví, zase se sejdem, G za sedm let, či přístí tejden, C budeme hrát, budeme zpívat,

přijďte se dívat, bude nám hej.

2. Celé léto nezaprší, a když jo tak leje furt, všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic, ti co neznaj čistý víno, ať se z louže napijou, ji pi jou, ji pi jou, možná, že to přežijou.

R:

3. Všechno špatný jednou skončí, Pán Bůh to tak nenechá, značí ta zvěst, pochopí, že tenhle svět, nějak se mu nepoved, od tý doby začne z hlíny plácat samé anděly, ji pi jou, ji pi jou, a taky zruší pondělí.

Ami

G

Ami C

G

1. Šel pocestný kol hospodských zdí, přisedl k nám a lokálem zní

Dmi Ami Ami Ami pozdrav, jak svaté přikázání: "Omnia vincit amor." Hej šenkýři, dej plný džbán, ať chasa ví, kdo k stolu je zván,

se mnou ať zpívá, kdo za své vzal: Omnia vincit amor.

C Ami C R: Zlaťák pálí, nesleví nic, štěstí v lásce znamená víc, Dmi С G E7 Ami Ami všechnu slávu ať vezme ďas - Omnia vincit amor.

2. Já viděl zemi válkou se chvět, musel se bít a nenávidět,

V plamenech pálit prosby a pláč - Omnia vincit amor. Zlý trubky troubí, vítězí zášť, nad lidskou láskou roztáhli plášť,

v tom kdosi krví napsal ten vzkaz: Omnia vincit amor.

R:

3. Já prošel každou z nejdelších cest, všude se ptal, co

až řekl moudrý pochopíš sám - Všechno přemáhá láska.

R:

4. teď s novou vírou obcházím svět, má hlava zšedla pod

Oregon

Pacifik Emi G Emi 1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít, G Emi kdo zboural ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít, Ami Emi těžko se ti dejchá v těsným ovzduší, Ami že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší, Emi G Emi kdo přes pláně hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít. С D G Emi R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon, Emi Oregon, Oregon, slyšíš ho znít. 2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít, kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít, na týhletý cestě jen dvě možnosti máš: buďto někde chcípnout, anebo držet stráž, kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha

žít.

Osmý den

Olympic

G C G C G

1. Z kraje týdne málo jsem ti vhod
C ve středu pak ztrácíš ke mně kód
Ami D

Sedmý den jsem s tebou i když sám
C C G

Osmý den schází nám

2. V pondělí máš důvod k mlčení Ve středu mně pláčem odměníš V neděli už nevím, že tě mám Osmý den schází nám

D C G
R: Tužku nemít, nic mi nepovíš
D C G
Řekni prosím aspoň přísloví
D C Ami
Osmý den je nutný - já to vím
C Ami G
Sedm nocí spíš, jen spíš, vždyť víš.

3. Někdo to rád horké, jiný ne Mlčky naše láska pomine Pak si řeknem v duchu každý sám Osmý den scházel nám.

Otevřená zlogenina srdečního

Outsider waltz

Emi

Wabi Daněk

Wanastowi Vjecy

1. Jsem jako vítr kterej zfoukne pírko ze tvejch dlaní, $\ensuremath{\mathbf{D}}$

špínu jedný noci, jako hygiena ranní **Ami**

velká voda slzí, který spláchnou noční hříchy, C Es

tamburíny zvoní k operaci míchy

narovnám ti páteř, poškrábu ti záda, pofoukám ti srdce, zrada kamaráda lásky účel světí prostředky a smetí, špínu jedný noci, který neuletíš.

Otevřená zlomenina srdečního svalu, trápení a kocovina, vůně tvýho žalu vypustíš svou hříšnou duši do slanýho moře, neumírej děvče moje chti ti říct že:

D D

R: Ohořelou károu chtěl bych dojet ke hvězdám,

Ami

který svítily z tvejch očí dřív než červotoči

i. D

se do tvýho srdce daj, hm hm

}

V ohořelym autě už dva měsíce nedejchám,

Ami

sám se svojí vinou, už nikdy nechci jinou,

F D

už asi nedoufám.

2. Pláčem solíš otevřený rány co se hojí, tvoji krev i tělo příjímám pod obojí stejný lidi se soumrakem mají stejný stíny,

1. Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně ${\bf Dmi}$ ${\bf F}$ ${\bf G}$

poklesls hodně v ceně, když jsi zahlíd svůj zjev,

Dmi G7 C Ami

už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,

Dmi G7 C G7

marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velký šéf.

C Ami

R: Máš svůj svět a ten se ti hroutí,

C A A7

to dávno znám, já prožil to sám,

Dmi G Dmi G

kráčíš dál a cesta se kroutí,

2. Jsi z vojny doma čtrnáct dní, a na radnici velká

to se ti holka vdává, cos jí dva roky psal, ulicí tiše krouží ten divnej motiv z Lohengrina, není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

R:

sláva.

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál, ten komus kdysi hrával, se znenadání někam ztratil, už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

D. (2v)

Píseň hraboše

Podvod

Dan Bárta

Jan Nedvěd

Α

1. Za zády máš, obrysy města,

Α

to štěstí má tak jeden ze sta

F#m

dojít až tam, kde končí cesta,

D A Hm A

tam kde je ráj, malý ráj.

Je lepší žít nadohled lesu lákadel míň a míň těch vašich stresů jestli se ptáš někoho na adresu, tak prostě ráj, malý ráj.

> Gmaj7 Α

R: Vesnice dál poklidně dřímá,

Hmi

Α

obilný lány zlátnou nám

Gmai7

všechno tu má mírné klíma,

Hmi A

do města zpátky já nespěchám.

Hmi A

Do města zpátky já nespěchám.

2. Na zádech dál, ležíš si v trávě, tak to má být, myslíš si právě. Pohoda klid a žádná starost v hlavě, no prostě ráj, malý ráj.

Tady se máš jak filmová hvězda, bez práce jíš o čem se ani nezdá no řokni sím kdo ti to dnos dí

Emi

Ami

1. Na dlani jednu z tvých řas do tmy se koukám,

hraju si písničky svý co jsem ti psal.

Emi

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,

půjdu se mejt a pozhasínám co bude dál?

2. Pod polštář dopisů pár co poslalas dávám, píšeš že ráda mě máš a trápí tě stesk. Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná, půjdu se mejt a pozhasínám co bude dál?

Ami

R: Chtěl jsem to ráno kdy naposled snídal

Emi

jsem s tebou ti říct, že už ti nezavolám

Ami

pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy,

н7

Emi

podved jsem všechno o čem doma si sníš, teď je mi to líto.

3. Kolikrát človek může mít rád tak opravdu z lásky? Dvakrát či třikrát to ne i jednou je dost. Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná, půjdu se mejt a pozhasínám co bude dál?

R: (2x)

Poraněný koleno

Pacifik

Ami (

bídu psanců štvanejch a z kulovnicí strach, **F G Ami** země, která skrývá zlatej prach.

Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám, z hanby bledejch tváří, co prý dovedou žít s písmem svatým přes mrtvoly jít.

Ami F C

R: Až do větrnech plání zazní mocný hlas,
Ami
C Ami
zazní hlas, zazní hlas, touhy mý,

Siouxové táhnou z rezervací zas,

Ami C Ami

táhnou zas, táhnou zas, stateční.

2. Poraněný koleno je místo prokletý, Siouxové táhnou, jak táhli před léty, pošlapaný právo, kdo v zemi otců zná, komu jsou ta slova zbytečná.

Poraněný koleno ať hoří Kristův kříž, dětem téhle země ať vyjde slunce blíž, láska kvete krajem a písně znějí dál, tam, kde hrdý Sioux věčný stál.

R:

3 Černý hory v dálce prý otvírají den

Pošťák

Hop Trop

F Ami G Ami G 1. Psal jsem ti brácho a na ouřad psaní šel dát, Dmi Ami psaní o tom, že jsem černej, že z fleku bych krad, G Ami G z váčku jsem lovil pár centů a šéf mi v tom řek: Dmi Ami pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek. Ami G Ami G F Sáně mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér, Dmi Ami E brašnu, v ní lejstra a po zádech plác mi: buď fér!

R: Pošťák se má, za známky neplatí,

D
C
E
A
hlavně když se s pytlem prachů někam neztratí.

A
D
A
Pošťák se má, a když se neztratí,

D
C
E
A
za pět roků utopený sáně zaplatí.

2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo ňák dřív, led se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div., Místo jsem našel, kde přejíždět kobuk měl jít, dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít. Zázrakem živej pak dostal se na druhej břeh, bez psů a sání a proklínal zbytečnej spěch.

R:

R: La lá la lá ...

Pověste ho vejš

		Emi		Mic	chal Tučný _G
D					
R:	Pověste ho	vejš, at	z se houpá	, pověste ho	vejš, ať má
dos	st,				
		Ami	Emi	D	Emi
	pověste ho	vejš, at	z se houpá	, že tu byl	nezvanej
hos	st.				
				G	
D					
1.	Pověste ho	že byl j	inej, že	tu s náma de	ejchal stejnej
VZ	duch				
	Ami		Emi	D	Emi
	pověste ho	, že byl	línej a t	ak trochu do	brodruh.
				G	D
2.	Pověste ho	za El Pa	ıso, za Sn	ídani v tráv	vě a Lodní
ZVO			•		
		Ami	Emi		
	za to, že	neoplýval	krásou,		
	С		Н	7 E	lmi
	že měl cou	ntry rád	a že se u	měl smát i v	ám.
	G		D	Ami	G D
*:	Nad hlavou	mi slunc	ce pálí, k	onec můj nic	neoddálí,
	G		D	-	
	do mých sn	ů se dívá	m zdáli		
	Ami		н7		
	a do uší m	i stále z	ní tahle	píseň posled	lní.
3.	Pověste ho	za tu ba	ınku, v kt	erý zruinova	al svůj vklad,

za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

Pramen zdraví z Posázaví

Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř

С

Každý den, každý den,
 Ami
 k svačině jedině,
 F G C G
 jedině pramen zdraví z Posázaví.

2. Chcete-li prospěti dítěti bledému, kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

G C

R: Výrobky mléčné,

Am

to je marné,

F

jsou blahodárné

G C

a věčné

R: (3x)

Proklínám

Janek Ledecký

Ami F Dmi C G

1. Prázdej byt je jako past, kde růže uvadnou,
Ami F Dmi G

potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou,
C Ami Dmi C G

píšeš, že odcházíš, když den se s nocí střídá,
Ami F Dmi G

vodu z vína udělá, kdo dobře nehlídá.

C G Ami F C

R: Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
G Ami F

tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,
C G Ami F C

sám a sám, ať nikdy úsvit nespatříš,
G Ami F C

na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

2. Tvoje oči jsou jak stín a tvář den, když se stmívá, stromy rostou čím dál výš a pak je čeká pád, sám s hlavou skloněnou, všechny lásky budou zdání, potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou.

R:

R: Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
 tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,
 sám a sám, ať nikdy úsvit nespatříš,
 na ústa mříž, oči oslepnou, zůstaneš sám,
 C G Ami F C
 sám a sám, ať nikdy úsvit nespatříš,
 G Ami F C
 na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

Přítel

Jaromír Nohavica
D

G

1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
C
G
D

táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
Ami
C

vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
G
D

ale taky bez příkras.

2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět, zdál se nám opojný jak dvacka cigaret a všechna tajná přání plnila se na počkání anebo rovnou hned.

Ami C

R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,

G D Emi

kde je ti konec, můj jediný příteli,

Ami D

zmizels mi, nevím kam,

Emi C G D sám, sám, sám, jsem tady sám.

- 3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc, jich bylo pět a tys mi přišel na pomoc, jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber nezůstalo příliš moc.
- 4. Dneska už nevím, jestli přiběh by jsi zas, jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší, no a co, vem to ďas.

R: ... kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
... sám, sám, sám, peru se teď sám.

Půlnoční rej

Ginevra

Ami C G C

1. Až na věži odbije půlnoc, hopsa, hejsa
Ami
E Ami
Víka rakví odkryjem, rejdů nastal čas
Rok se v hrobě válíme a tlíme, hopsa, hejsa
Do kola, hop! se těšíme, nocí volá hlas

C G Ami

- R: Pojď už ven, skočnou zatančíme Přijď už sem, jak se, bratře, máš? Polez z hlíny, hej! Kostmi zachrastíme Než se vrátí den, noc je život náš!
- 2. Podej víno, nalejem číše, hopsa, hejsa Smrti do dna připijem na hříchy a špás Hlínou bradu přikrejem k ránu, hopsa, hejsa Za hřbitovním kostelem spočinout je čas

R:

3. Za rok z díry vylezem do tmy,hopsa, hejsa Hnáty v tanci protřesem, Měsíc bude hřát Ať jsi hříšník nebo sám anděl, hopsa, hejsa Voják, zloděj, neo pán, pod zem půjdeš spát

R:

Rána v trávě

Žalman & spol.

G Ami G Ami R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě, G Ami Emi že se lidi mají rádi doufal a procitli právě. G Ami Každy ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu, Ami Ami Emi Ami a při chůzi tělem semtam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C

1. Poznal Moravěnku krásnou

Ami G C

a vínečko ze zlata,

C G F C

v Čechách slávu muzikantů

AmiEmi Ami

umazanou od bláta.

R:

- 2. Toužil najít studánečku a do ní se podívat, by mu řekla: proč holečku, musíš světem chodívat.
- 3. Studánečka promluvila: to ses musel nachodit, abych já ti pravdu řekla, měl ses jindy narodit.

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C Dmi D#mi G6 C

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,

Dmi

tak se vracím k svýmu nádraží, abych šel zas dál,

D#mi G6

Dmi G7 Ami Cdim

přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží

Dmi D#mi G6

C

podivnej pták, pták nebo mrak.

Dmi G6 C

R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,

Dmi G6 C

vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,

Dmi G6

telegrafní dráty hrajou ti už léta

R:

Dmi D#mi G6 D#miDmiC

nekonečně dlouhý monotón-ní blues,

DmiD#mi G6 D#mi DmiC

je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kole-jích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí celej svůj dům - deku a rum.

Rovnou, tady rovnou

Michal Tučný

Ami

C C7

1. Tak už jsem ti teda fouk,

prsten si dej za klobouk, **F G C**

nechci tě znát a neměl jsem tě rád,

C G C

to ti říkám rovnou.

C7

R: Rovnou, jo, tady rovnou,

С

rovnou, jo, tady rovnou,

G C Ami

prostě těpic a nehledej mě víc

C G C

to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennesee přes hory a přes lesy, z potoků vodou já smejval stopu svou to ti říkám rovnou.

R:

3. = 1.

Růže z papíru

Růže z Texasu

Waldemar Matuška

Dmi

G7

Nedvědi

C7 F Dmi C

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid.

Emi Ami

hlava třeští, asi tě mám rád,

Ami

н7 Dmi

H7

stále někdo říká: vzbuď se, věčně trhá nit, Emi

studenou sprchu měl bych si dát.

A7

- R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru, G7 С **E**7 dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já, Ami Dmi v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru, Ami že nebe modrý ještě smysl má.
- 2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má, tak jsem asi jinej, teď to víš, možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať, třeba z ní mou lásku vytušíš.

Dmi

R:

1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům v řece pít Ami D7 v tom potkám holku hezkou až jsem vám z koně slít. C7 Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,

A7

C7 C

znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, buď s tou a nebo s tou, Ami D7 dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou. С F C7 Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád, Dmi G7 **A7** tyhle žlutý růže z Texasu budeš mít pořád rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým. Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R:

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl a dole teklo Rio Grande, po něm měsíc plul. Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát, ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R:

A Od + Xah dah arri a+ida leani aam rodim rexderaler

Sáro

C

Traband

R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,

F

Emi

Ami

F C F G

že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.

Ami Emi F C

Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo

F C F G

mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět.

Ami Emi F C

1. Sbor kajícných mnichů jde krajinou v tichu

F C F G

a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích

Ami Emi F C

A z prohraných válek se vojska domů vrací

F C F

ač zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

R:

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav Srdcová dáma má v každé ruce růže, tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.

R:

3. Královnin šašek s pusou od povidel sbírá zbytky jídel a myslí na útěk A v podzemí skrytí slepí alchymisté už objevili jistě proti povinnosti lék.

R: ... mi chybí abys mojí duši mohla rozumět.

Sedm Dostavníků

Waldemar Matuška

Emi

Hmi

Emi Hmi

R: Heja, heja, hou, dlouhá bude cesta,

Emi Hmi

dlouhá jako píseň, co mě napadá.

Emi Hmi

Heja, heja, hou, sám, když někdy stojím,

G A Hmi

sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Vím, že se hvězdy dneska nerozsvítí, neklidní ptáci maj' hlasy hádavý, vyprahlá tráva už velký deště cítí, ty deště, co i moje stopy zahladí.

R:

Rec: Hej, pane, kam jedete? K brodu. Vemte mě s sebou. Tak si nasedněte.

3. = 1.

Sedmnáct dnů

Wabi & Miki Ryvolové

Ami Dmi

Ami

1. Jak zavoláš, když ti dávno v hrdle vyschnul hlas **E7**

tvůj krk je připravenej na provaz,

Ami Dmi Ami

kterej se houpá blíž a blíž.

Dmi

Ami

Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,

E7

nejradši lehnul by sis do stínu,

Ami Dmi Ami

jenom kdyby tu ňákej byl.

A7

Dmi

- R: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly, ${\bf G7}$
 - noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.

上 /

F

V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít, E7 Ami Dmi Ami

máš asi strach, seš ale chlap a desperát.

2. Jezdci jsou blíž, pustinou jenom dusot kopyt zní, ubal si cigaretu poslední, než zazní obávanej hlas. Hands up old boy, bouchačku uchop rukou za hlaveň, ať šerif ví, ze máš furt úroveň, že v očích ještě ocel máš.

R:

R: Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný

Severní vítr

Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř

G

Emi

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

С

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Emi

С

D7

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne

D7

G

a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí, tam zbytečně budeš mi psát, sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě já nechám si tisíckrát zdát.

G G7 C G

R: Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím,
G G7 C G D7 G D7

k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

- 3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem, už slyším je výt blíž a blíž. Už mají mou stopu, už větří, že kopu svůj hrob a že stloukám si kříž.
- 4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén a opustil tvou krásnou tvář. Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek a nad hrobem polární zář.

R: ...

k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

Slaboch Ben

R:

Slavící z Madridu

Kapitán Kid

5. jistě by se smáli, ještě

bandou, kterou vedl

kterým byl již mnohý

6. Na pět kamarádů, deset

každý už se se životem

když tu náhle v zádech

"Kdo se nevzdá, nebude

ozval se jim výkřik:

kdyby nebyl tábor náhle

dlouhou chvíli,

jednooký Billy,

přepaden,

dopaden,

koltů míří,

Waldemar Matuška

D Hmi G

1. V lesích Ontaria, kde

Hmi

Hmi

Emi Α tam, kde paže dřevorubců

vládnou jen,

G

D

čerstvá smůla voní,

tam, kde sosny staleté se pod sekerou kloní,

D

D

v kempu dřevorubců žije R. Ben.

D Hmi

Α R: Že je slabý, že je mlaý, rozžehnal,

že se každé rány bojí,

D Hmi

říkal o něm předák Andyn žít dál!"

Renn,

D Hmi

Emi A

že se hodí jenom k tomu,

D G

jezdit trampům pro zásobu.

Α

7. Deset koltů rázem, svoje cíle mění,

tam kde se jim v zádech R:

Ami Emi

*: Lalalalalálala lalalalálála

Emi

lalalalalala,

Ami Emi

lalalalálála lalalalálála

Emi

lalalalalala.

н7 Emi

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře, н7

horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,

vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,

H7 Emi E7

kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ami Emi

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,

nechte mě příjemně snít,

Ami Emi

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

H7 Emi

zpívat si s nima a pít.

* •

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla, oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla, dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína, někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

D

Maličká chajdička na kraji lesíčka

A7

D

a v ní je slepička jak z růže květ.

G D E A7

Ta když mi vesele zakdáče, srdce mi vesele zaskáče.

D G D

R: Mám, slepičku mám, když já jí nasypám

A7 E A7

sluníčko probouzí spáče, ona mi vesele puť, puť, puť, puť, kokodáče.

D G D

Mám, slepičku mám, když jí nenasypám

A7

Smutně mi řekne: kokodák (ty starej vole)

D

sežer si to sám.

2. Ráno ji na provázku vodím na procházku, aby ji nezlákal ten černej les. Zastřelím zajíčka a moje slepička nese ho v zobáčku jako ten pes. Nejvíce se bojí kohouta, aby ji nezatáh někam do kouta.

Pak by má chajdička byla tak chudičká, já nevím jak bych to bez ní jen snes.

E

R: když ti vítr napne plachtu, F#mi

když ti plachta popožene jachtu,

Snadné je žít

když ti jachtou jízda dodá klid.

R:

2. když ti země zrno dává, když ti v zemi zrno obdělává, porobený zemědělný lid, jak snadné je žít, snadné je žít.

- 3. když se trubka plní vzduchem, když se vzduchem protroubí tvým uchem, když ti trubač trubky tříbí cit, jak snadné je žít, snadné je žít.
- 4. když ti osud tvé dny sčítá, když je sčítá a pak odečítá, když si tě Bůh k sobě nechce vzít, jak snadné je žít, snadné je žít.

Stánky

Jan Nedvěd

A D

1. U stánků na levnou krásu,

A Dmi

postávaj a smějou se času,

E7

Α

s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.

 Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den jak večerní zprávy, neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

D

E7

R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky

A Dmi

tak málo je, málo je lásky

A

E7

Α

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu postávaj a ze slov a hlasů poznávám jak málo jsme jim stačili dát.

R:

Statistika

Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř

С

1. Je statisticky dokázáno,

Ami

že slunce vyjde každé ráno,

C

a i když je tma jako v ranci,

Ami

noc nemá celkem žádnou šanci.

G

R: Statistika nuda je,

F

Emi Ami

má však cenné údaje,

G

neklesejte na mysli,

2.

F

С

ona vám to vyčíslí. (2x)

2. Když drak u sluje síru pouští a Honza na něj číhá v houští, tak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.

R:

3. Tak vyřiďte té ctěné sani, že záleží to čistě na ní, když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.

Strom

Ozvěna

Svatá Kordula

Aneta Langerová

1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,

svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,

Ami

po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil

F

a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

F#mi

R: A on tam stál, a koukal do polí,

byl jak král, sám v celém okolí,

A7

korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,

E Α

a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl, a z vísky bylo město a to město začlo chtít asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

Ami

3. Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl, ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil, tak naposled se do nebe náš strom pak podíval a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

R: Stál tam sám ...

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál, a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál, dětem ani výletníkům z výšky nikdo nemával ien nřítel vítr si o něm níseň na strništích z nouze Dmi

Dmi

1. Už se zas v tvých mořích topím, pod hladinou schází dech.

tak to bejvá, tak to bejvá.

Ami

Dmi

V očích kouř válečných flotil budí moji klidnou krev, C C

už se slejvá, už se slejvá.

Dmi С

R: Máš plno krás, jsi můj půlnoční příliv,

F Ami F G

Dmi

budeme plout po vlnách, zůstaň tu se mnou.

Dmi G Dmi Ami

Tam v hlubokých vodách proudem hnán popluje nocí náš katamarán,

C

to my už dávno budem spát.

Tam v hlubokých vodách proudem hnán popluje nocí náš katamarán,

na něm Kordula bude stát.

2. Svádím boj na širém moři vášeň jak zbabělý kat, břehy hlídá, břehy hlídá.

Škrtneš sirkou a já shořím luna už svléká černý šat a vlny sténaj, a vlny sténaj.

R: ...

Tam v hlubokých vodách proudem hnán popluje nocí náš katamarán,

Světlo

C G C

2. Světlo, to je domov, máma, cesta, krásný cíl, světlo, to je píseň známá, co nás život naučil. Světlo, to jsou oči dětí, sebemenší cit, a kam světlo nedoletí, tam se nedá žít.

Ami7 Ami D G

R: Je v něm všechno a vypadá jak nic,
F C D G

je v něm všechno a ještě mnohem víc.
Ami7 Ami D G

Hoří všude a v tom je jeho klad,
F G C

že ze tmy dělá den, co by chtěl jen hřát.

3. Světlo, to jsou křídla ptáků, v slunci říční proud, s kterým člověk po soumraku do jitra chce plout. Světlo, to je kytka v trávě, proti smutku zbraň, proto ho jak oko v hlavě před zlým stínem chraň.

Svítání

C G

R: Svítání tmou se prolíná,

Dmi Ami

svítání, den se začíná,

F C G

paprsky slunce šplhají po větvích.

C G

Svítání, tak už je tu zas,

Dmi Ami

svítání přivítalo nás,

Emi Ami na odpoveď ať zní mu tvůj smích.

C G Dmi Ami 1. Tak se na něj usměj, vždyť ti to sluší,

C G Dmi E
podívej ptáci, taky ráno tuší.

R:

2. Projdem se travou, zmáčená je rosou, zkus na ni vstoupit, vstoupit nohou bosou.

R:

3. Až začne slunce nad obzorem plát, pak sbohem musí svítání nám dám.

R:

4. = 1.

Širý proud

Spirituál kvintet

G C G

1. Ten širý proud jak přejít mám, $\,$

Emi Ami D D7

Hmi Emi A

proč neumím se nad něj vznést,

Hmi C Hmi

F#mi G F#mi ach, člun tak mít, ten řídit znám,

G A D

v něm lásku svou bych chtěla vézt.

- 2. Jak kamení, jež působí, že potápí se celý prám, tak těžká zdá se, bůh to ví, má láska zlá, co v srdci mám.
- 3. Vždy, když se láska rozvíjí, rubínů zář se line z ní, však jako krůpěj pomíjí pod letní výhní sluneční.
- 4. Až něžnou růži spatříš kvést, co trny zájem oplácí, nenech se krásou klamnou svést, hleď, ruka má teď krvácí.
- 5. = 1.

D

Tabáček

Chinaski

С

Dmi G

R: Polevím z vysokejch otáček

Ami

pohoda, klídek a tabáček

Dmi G

půl dne noviny číst a pak cigáro

C Ami

pohoda klídek leháro

Dmi G C

nejspíš jsem jenom línej čím dál víc.

- 2. Neřeště to pane, to je případ ztracenej doufám jen, že z toho nejste vykolejenej dám vám jednu dobrou radu k nezaplacení neřešte to pane, tohle nemá řešení.
- R: Polevím z vysokejch otáček pohoda, klídek a tabáček vzpomínat na to co se událo chci to tak mít nejmíň na stálo nejspíš jsem jenom línej čím dál víc.
- 3. Volané číslo je odpojené a bude odpojené žádný né, že né

Tereza (Osamělý město)

C D G Hoboes

D

a stáj že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

Ami

řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,

G

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

Ami

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš

D

G

naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát, proč vítr mlátí spoustou okenic, proč jsou v ulici auta jinak nic.

3. Do prázdnejch beden zotvíranejch aut zaznívá odněkud něžnej tón flaut a v závěji starýho papíru válej se černý klapky z klavíru.

R:

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám a vím že Terezu už nepotkám,

Tisíc mil

Waldemar Matuška

G Emi

R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl, bílej dům, to malý bílý stavení.

 Je tam stráň a příkrej sráz, modrá tůň a bobří hráz, táta s mámou, kteří věřej dětskejm snům.

R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl, jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil, teď mi zbejvá jen pár chvil, cestu znám, a ta se tam k nám nemění.

R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl, bílej dům, to malý bílý stavení

 Kousek dál, a já to vím, uvidím už stoupat dým šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil má jeden směr a jeden cíl,

Toulavej

G

Vojtěch Kiďák Tomáško

Ami

C

E7 1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,

Ami

F

R:

Ami Ami ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.

G7

- 2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej, tomu zpívá pro všední den tomu zpívá Toulavej.
- R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát, F G F na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem Ami

G

zapomněl hrát, zapomněl hrát.

- 3. Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej, malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
- 4. Každý měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
- 5. Vím, že jednou někdo přijde, tiše řekne, no tak jdem, známí kluci ruku stisknou, řeknou vítej, Toulavej.
- 6. Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabolej, celou noc ti bude zpívat jeden blázen Toulavej.
- R: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát. Vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy

Toulavý boty

Poupata

G Hmi D Emi 1. Každý den dál a dál, vprostřed cesty jako král Ami chodil tulák, boty starý na nohou, Emi ať byl déšť, nebo mráz, G D chodil po těch cestách zas, Ami Hmi cílem byl mu obzor střetlý s oblohou.

Emi R: Jeho jméno bylo známý, byl prý přítel mojí mámy, Hmi a když hrál a zpíval, hlas byl slyšet na několik mil, C když byl s námi, jen se smál, se mnou si na tuláka hrál,

Hmi D Ami já bych dal, co mám, za vrácení těch chvil.

je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně Toulavej. 2. V jeden krásný letní čas přijít domů měl k nám zas, avšak celé léto nikdo nepřišel, a pak pošťák přijel k nám, černý dopis předal nám, a v něm bylo psáno: já rád jsem vás měl.

R:

3. Máma s pláčem řekla mi: už nepřijde za námi, byl to otec tvůj a hodně rád tě měl, od tý doby touhu mám po horách se toulat sám.

Trh ve Scarborough

G

Spirituál kvintet

1. Příteli, máš do Scarborough jít, C Ami C D Ami dobře vím, že půjdeš tam rád,

Ami

C G Ami Ami

- [: tam dívku najdi na Market Street, Emi Ami Ami co chtěla dřív mou ženou se stát. :1
- 2. Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít, za jehlu rýč však smí jenom brát
- [: a místo příze měsíční svit, bude-li chtít mou ženou se stát. :]
- 3. Až přijde máj a zavoní zem, šátek v písku přikaž ji prát
- [: a ždímat v kvítku jabloňovém, bude-li chtít mou ženou se stát. :]
- 4. Z vrkočů svých ať uplete člun, v něm se může na cestu dát,
- [: s tím šátkem pak ať vejde v můj dům, bude-li chtít mou ženou se stát. :]
- 5. Kde útes ční nad přívaly vln, zorej dva sáhy pro růží sad,
- [: za pluh ať slouží šípkový trn, budeš-li chtít mým mužem se stát. :]
- 6. Osej ten sad a slzou jej skrop, choď těm růžím na loutnu hrát,
- [: až začnou kvést, tak srpu se chop, budeš-li chtít mým mužem se stát. :]
- 7. Z trní si lůžko zhotovit dej, druhé z růží pro mě nech stlát,

Tři kříže

Hop Trop

Hmi

D Dávám sbohem břehům proklatejm, 1.

Emi

Emi D Emi

který v drápech má ďábel sám,

D Hmi

bílou přídí šalupa "My Grave"

Emi D Emi

míří k útesům, který znám.

D Hmi

R: Jen tři kříže z bílýho kamení Emi D Emi

někdo do písku poskládal,

G Hmi

slzy v očích měl a v ruce znavený,

Emi D Emi

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačky jen, třeskot nožů, při kterým přejde smích, srdce kámen a jméno "Sten".

R:

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál, druhej kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek, Fatty Rogers těm dvoum život vzal, svědomí měl, vedle nich si klek'

Tulácký ráno

Nedvědi

Ami

1. Posvátný je mi každý ráno,

Emi Ami

když ze sna budí šumící les

a když se zvedám s písničkou známou **Emi Ami**

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Ami

Ami

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,

FGCza chvíli půjdem toulat se dál,

a vodou z říčky oheň se zháší,

G Ami tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer, když oči k ohni vždy vrací se zpět, tam mnohý z pánů měl by se kouknout a hned by věděl, jakej chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo, když lesní moudrost a přírodu zná, bobříků sílu a odvahu touhy, kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

Už to nenapravím

Ami

DFE

Jarosaly Samson Lenk

R: [: Vapadapadapadapap

padadada :]

Ami

D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí

ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál

A7

Ami D

V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí.

1

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě

A

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká

Dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka

G E

zadní otevřená, zadní otevřená

A A7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet

Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet

E

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho může za to vinný sklep, že člověk často sleví Já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou touhou čekala jsem dobu dlouhou víc než dost kolik přesně nevím

Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase

Valčíček

Nedvědi G R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát, ať ti každej den připomíná G [: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád, D G ať ti každej den připomíná :] 1. Kluka jako ty hledám už spoustu let, takový trošku trhlý mý já. [: Dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět, i když obrovskou práci to dá. :] R: 2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš, ani já nejsem žádný ideál, [: hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš, to je pouto, co vede nás dál. :]

R:

Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík

Ami

Ami F G Ami

1. Láska je jako večernice plující černou oblohou,

zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce

F G Ami a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

 Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána, námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána, láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,

F G Ami

[: které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.:]

3. Láska je jako večernice plující černou oblohou, [: náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou. :]

V bufetu (Trpaslík Ondřej)

Karel Plihal

A7

C

1. Jen nechte trpaslíka Ondřeje,

Ami Emi

jen ať si dá, co hrdlo ráčí,

Ami F C Emi7 A7

ať se, chudák malej, také jednou poměje,

D7

všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.

2. Jídlo je nejlepší lék na lásku, v tomhletom mám už trochu školu, když jsem ho našel, jeho život visel na vlásku, vrhnul se v zoufalosti ze psacího stolu.

F G C Ami

R: Srdce má rozervané na hadry

Dmi E. Ami

pro jednu trpaslici ze sádry,

G# C

byla tak krásná, až se věřit nechtělo,

D7 G

jako by ji uplácal sám Michelangelo.

F G C Ami

Nosil jí rybízové korálky,

Dmi E Ami

koukala nepřítomně do dálky,

G# C A7

tak velkou láskou ji, chudák, zahrnul,

D7 G

že by se i kámen nad ním ustrnul,

C

ale sádra ne.

3. Tak, prosím, nechte toho Ondřeje,

Veď mě dál, cesto má

Pavel Bobek

G Emi

1. Někde v dálce cesty končí,

D C G

každá prý však cíl svůj skrývá,

Emi

někde v dálce každá má svůj cíl,

f D f C f G at je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

D Emi C

R: Veď mě dál, cesto má, veď mě dál, vždyť i já

G D C

tam, kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách, všechny znám je, jen ta má mi zbývá, je jak dívky, co jsem měl tak rád, plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

G

Emi D G

*: Pak na patník poslední napíšu křídou

C G D

jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,

Emi F

písně své, co mi v kapsách zbydou,

C G D D7

dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

ъ.

Veličenstvo Kat

Karel Kryl Dmi C Dmi 1. V ponurém osvětlení gotického sálu F Gmi Α kupčíci vyděšení hledí do misálů С В Dmi F C (Gmi) a houfec mordýřů si žádá požehnání, Gmi Dmi (C Dmi C) Dmi [: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :] 2. Kněz-ďábel, co mši slouží, z oprátky má štolu, pod fialovou komží láhev vitriolu, pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi [: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :] F C R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou, z ostnatýho drátu páchne to shnilotinou, Gmi Dmi v kraji hnízdí hejno krkavčí, Gmi Α lidu vládne mistr popravčí. 3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší a lůza pod platanem radu moudrých věší a zástup kacířů se raduje a jásá, [: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :] 4. Na rohu ulice vrah o morálce káže, před vraty věznice se procházejí stráže, z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,

[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]

R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,

děti mají rády kornouty se zmrzlinou,

condoctó co na nă globili

Velrybářská výprava

GPacifik D7 G 1. Jednou plác mě přes rameno Johny zvanej Knecht: Ami D7 Emi "Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!" **D7** C Objednal hned litr rumu a pak něžně řval: Emi Ami D7 "Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár." C D7

R: [: Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se, Emi Ami D7 G protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.:]

G

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce, nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce, vypluli jsme časně zrána, směr severní pól, dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz, hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz, na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci, v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok, starej rejdař povídá, že nedá ani flok: "Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog, tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví, stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi, z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,

Vítr to ví

Waldemar Matuška

G C

1. Míle a míle jsou cest které znám, $\ensuremath{\textbf{C}}$

jdou trávou a úbočím skal.

G C G Emi

Jdou cesty zpátky a jdou cesty tam

G C D

a já na všech s vámi stál.

C G

Proč ale blátem nás kázali vést

D

a špínou nám třísnily šat?

C D G Emi

R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás, C D7 G

ten vítr co začal právě vát. 2. Míle a míle se táhnou těch cest

a dál po nich zástupy jdou.

Kříže jsou bílé a lampičky hvězd jen váhavě svítí tmou. Bůh ví, co růží, jež dál mohli kvést,

spí v hlíně těch práchnivých cest!

R:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád, i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás:
proč jen se účel tak rád mění v bič a proč, že se má člověk bát?

Všichni jsou už v Mexiku

Michal Tučný

D

1. Kde jen jsou a kde jsem já,

Α

proč všechno končí, co začíná,

Hmi E

smůla se mě lepí ve zvyku

. A7

a všichni jsou už v Mexiku.

D A

R: Všichni jsou už v Mexiku, Buenos Dias já taky jdu,

Hmi E A A7

aspoň si poslechnu pěknou muziku, co se hraje v

Mexiku.

- 2. Kde je můj kůň, co měl mě nést blátem měst a prachem cest, dělal, že se ho to už netýká, asi šel do Mexika.
- 3. Kde je ta holka, co měl jsem rád, už tu na rohu měla stát, s pihou na svým krásným nosíku už se asi nosí někde v Mexiku.

R:

- 4. Kde je můj pes, co mě hlídat měl, že nezaštěkal, kam jen šel, bez obojku a bez košíku už se asi toulá v Mexiku.
- 5. Kde je ten náš slavnej gang, postrach salonů a postrach bank, nechali mi všechno pěkně na triku a už jsou někde dole v Mexiku.

Zafúkané

Fleret

Zachraňte koně

Kamelot

Ami

Ami C G C F C Dmi E
R: Zafúkané, zafúkané, mé stopy kolem sů zafúkané.
Ami C G C F Dmi E Ami
Zafúkané, zafúkané, mé stopy kolem sů zafúkané.

- 2. Už vašu chalupu z dálky vidím, srdce sa ozvalo, bit ho slyším, snáď enom pár kroků mi zostává, a budu u tvého okénka stát.
- R: ... okénko k tobě je zafúkané.
- 3. Od tvého okna sa smutný vracám, v závějoch zpátky dom cestu hledám, spadl sněh na srdce zatúlané, aj na mé stopy - sú zafúkané.

R: ... mé stopy k tobě sú zafúkané.

Emi Ami7

G Hmi C

R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami C

než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
Ami H7

pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal, já viděl, jak to hříbě umírá, klisna u něj a smuteční děj se odbývá, jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

G Hmi C
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
Hmi C

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát.

G Hmi C

Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát, Emi

- 1 · · · · · · ·

Zelené pláně

Spirituál Kvintet

Ami Dmi Ami E 1. Tam, kde zem duní kopyty stád, Dmi C G znám plno vůní, co dejchám je tak rád, G С **A**7 čpí tam pot koní a voní tymián, Dmi G С E kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán, Ami Dmi AmiE Ami rád žiju na ní, tý pláni zelený.

2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal, já měl svou milou a moc jsem o ni stál, až přišlo psaní, ať na ni nečekám, prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám, sám znenadání v tý pláni zelený.

3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran, dál že jen pro ni tu voní tymián, vlak hned ten ranní ji u nás vyloží a ona k spaní se šťastná uloží sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Zítra ráno v pět

Jaromír Nohavica

Emi (

1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
C D G Emi

ještě si naposled dám vodku na zdraví.
Ami D G Emi

Z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami H7 Emi Emi7 Ami D G

Emi

a pak vzpomenu si má lásko na tebe,
Ami H7 Emi
a pak vzpomenu si na tebe.

- 2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz, řeknu mu, že se spletl, že mně se nechce do nebes, že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju a co jsem si nadrobil, to si i vypiju, a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
- 3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!", škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal, ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi, že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi, že tě, lásko, nechávám, na zemi.
- 4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát a seno obracet, já u zdi budu stát, tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj, prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij, na mě nezapomeň a žij.

Zlatěnka

C Ami

1. Kytičku suchého vřesu

Dmi

G

nesu ti za rosy z lesů

С

G7 C

Zlatěnko do vázy.

Ami

Kytičku suchého vřesu

Dmi

G

nesu ti za rosy z lesů,

С

G7 C

podzim už přichází.

F C

Dmi

С

*: Příroda usíná, obloha pláče,

Dmi

Ami

С

s tím bývá dost často starostí,

F

С

Ami

za oknem zpíváš si jak malý ptáče,

Dmi

_

Dmi

záříš dál svou jarní radostí.

- 2. Kytičku suchého vřesu, nesu ti za rosy z lesů Zlatěnko v památku. Kytičku suchého včesu nesu ti za rosy z lesů, vyprávěj pohádku:
- *: O dešti, který dnes skrápí nám zemi vyprahlou včerejším polednem, o síle proudící žilami všemi když spolu se na sebe usmějem.
- 3. Kytičku suchého vřesu nesu ti za rosy z lesů,

Zlatokop Tom

Waldemar Matuška

D

1. Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat,

A7

že má se něco stát.

A že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle
D D7

a odjel na Západ.

D E7

A7

Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu.

D

G

Mimo to prut a červy, do torny dal konzervy

E

A7 D

a jel zlato vyhledat.

D E7

R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád

A7

D

G

jen ty mi stojíš za to, život pro tě dát.

3

D

Bez tebe, zlato nic není,

E7

A7

jen ty jsi to moje haťa-paťa-potěšení,

D

zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,

E7 A7 D

zlato kočičí.

2. Říkal, že je zlatokop, o zlato ani nezakop, neví, jak vypadá.

Žádám

Kapitán Kid

Želva

D

G Emi Ami D С Ami Dmi G 1. Žádám pro tvůj smích mít v oknech svýho domu Ami G Emi \square C Ami Dmi namísto mříží rezavejch jen stín a větve stromů. Emi D C Ami F G Bez stráže ve dveřích a místo stropu nebe, G Emi Ami D G C Ami Dmi uslyšet hromu hlas namísto zvonů kostelních.

- 2. Žádám pro tvůj sen jen obyčejnou trávu, která se nevyplatí sít a která hladí hlavu a síť dlouhejch cest a vesla ke svý lodi a kamarádi mí nechaj kytky po cestě kvést.
- 3. Žádám, dokud smím, ty, kteří všechno smějí, aby mě, pokud zabloudím, nechali jít, kam větry vějí. Bez stínu slavobrán a bez zbytečnejch řečí a nebejt při tom sám a víc už nežádám.

1. Ne moc snadno se želva po dně honí, G G D

D

velmi radno je plavat na dno za ní,

potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,

G

D G DGDG nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou, želví nervy od želvy schovám stranou, jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe, víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

Olympic

DGDG

G Α R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá, Α G Α

ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá. 3. Ne moc lehce se želva po dně honí,

ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní, jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí, má se nebát želev a spousty vodní.

R:

A7